

វិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់សំឡេងកម្ពុជា

កាលបរិច្ឆេទចេញផ្សាយថ្ងៃទី ៣/២១/២០២១

លេខ ២០២១០៤

កែសម្រួលដោយ លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន / លោកបណ្ឌិត ហាងរ៉ុងតឹម

មិត្តរួមការងារ - ជា សុខខេន, យ៉េន ចាវ៉ានី, ខន ស្រីលាក់, អ៊ុន កាក់កាដា, ទុយ គឹមអេង ។ល។

ក្រុមអ្នកកែសម្រួល - លោកស្រីបណ្ឌិត ត្រេសអូ លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន លោកបណ្ឌិត ហាងរ៉ុងតឹម។

ព្រះវិហារកំពតព្រៃសំណាងពោធិ៍សែនជ័យប្រើសប្បុរសធន សាលាផ្សាយដំណឹងល្អនៃការលូតលាស់រយៈពេលមួយថ្ងៃ អគារនេះបានសាងសង់ឡើងដើម្បីលើកកម្ពស់ស្ថានភាពសិស្សដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី ៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០២១។

សេចក្តីបង្ហាញមួយនេះមានគោលបំណងចែករំលែកនូវគោលលទ្ធិល្អៗដើម្បីលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅរបស់កម្ពុជានិងធ្វើឱ្យពួកគេចេះស្តាប់បង្គាប់ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ នឹងដើម្បីកាន់កាប់តួមី ១៤០០០នាក់ នៅក្នុងខេត្តចំនួន ២៥ នៃប្រទេសកម្ពុជា។

ការប្រកបរបរសកកម្មអប់រំនៅប្រទេសកម្ពុជា (CEMF)

[លិខិតរបស់អ្នកកែសម្រួល]

ការស្វាគមន៍នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃកំនើតម្រង់សេចក្តីជំនឿដែលបង្កើតឡើងដើម្បីជាការចែករំលែកនូវចំណេះដឹងនិងជីវិតរស់នៅតាមរយៈឯកសារសៀវភៅផ្សេងៗ ។ល។ នៅប្រទេសកម្ពុជាមានពេលវេលាសមស្របដើម្បីធ្វើវគ្គវិទ្យាដើម្បីពង្រឹងគ្រីស្ទបរិស័ទនៅកម្ពុជាតាមរយៈព្រះគម្ពីរនិងភាពស្មោះត្រង់ ពីព្រោះបញ្ហាជាច្រើនបានកើតឡើងនៅក្នុងស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ដែលក្នុងនោះក៏បានរួមបញ្ចូលជាមួយបញ្ហាកូរិក ១៩ ផងដែរ។

នៅពេលដែលខ្ញុំបានផ្សព្វផ្សាយអត្ថបទជាច្រើន សេចក្តីប្រកាសនៃវិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់ជំនឿខ្ញុំមានការអស្ចារ្យនៅក្នុងចិត្ត គឺដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅរបស់ខ្ញុំ។ អត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យជាច្រើន ខ្ញុំបានអានជាបន្តបន្ទាប់តាមមធ្យោបាយដូចជា អ៊ីម៉ែល ហ្វេសប៊ុក និងតេហាទំព័រផ្សេងៗទៀត ។ល។

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នកនិពន្ធនិងអ្នកបកប្រែទាំងអស់ក្នុងការបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ទៅចំពោះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សេចក្តីបង្ហាញមួយនេះមានអត្ថបទរបស់សាស្ត្រាចារ្យដូចៗគ្នាគឺលោកស្រីបណ្ឌិត ព្រះសង្ឃ លោកបណ្ឌិត ហាងរ៉ុកគឹម លោកបណ្ឌិត ប៊ុលហាន និងលោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន។

សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយសកម្មភាពផ្សព្វផ្សាយនេះនិងមិត្តរួមការងារគ្រីស្ទបរិស័ទនៅកម្ពុជាទាំងអស់។ យើងជឿថាព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យមានថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃសិរីល្អរបស់ព្រះ។

ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
អ្នកកែសម្រួល លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន

[អ្នកកែសម្រួលអត្ថបទ]

ការចាប់ផ្តើមនៃការប្រោសលោះ

ចំណុចសំខាន់នៃសេចក្តីសង្ខេបនោះជាការប្រោសលោះហើយដង្វាយធួនគឺជាការអត់ទោសអោយ លោកសាវ័កប៉ូលគិតថា ការប្រោសលោះគឺជាការអត់ទោស ហើយការអត់ទោសនោះគឺជាការប្រោសលោះ (អេសាយ ១:៧) ។ ហេតុអ្វីបានជាគ្រីស្ទបរិស័ទគួរយល់ដឹងពីការប្រោសលោះ?

ទីមួយ ពីព្រោះចរន្តនៃការប្រោសលោះជាចំណុចកណ្តាលនៃសេចក្តីសង្ខេប។ ព្រះអាទិករទ្រង់បានបំពេញនូវសេចក្តីសង្ខេប ឲ្យរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ តែសំរាប់តែអស់អ្នកដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះពីអំពើបាបដ៏អវិជ្ជមាននេះ ហើយទ្រង់បានផ្តល់នូវព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យដល់ពួកគេ។ លោកយូហ្គី ៣:១៥ ទ្រង់បានសន្យាថាតាមរយៈសេចក្តីស្លាប់ នៃពូជរបស់ ស្រ្តី នោះក្បាលនៃសត្រូវនឹងត្រូវបំផ្លាញចោលប៉ុន្តែស្រ្តីនឹងត្រូវរងទុក្ខដោយសារសាតាំងនូវដំណើររងទុក្ខជាច្រើន។ មានន័យថា ការប្រោសលោះត្រូវបានសម្រេចដោយព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជាគ្រាប់ពូជនៃការប្រោសលោះ។ ប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់ត្រូវបាន ផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងចំណុចកណ្តាលនៃព្រឹត្តិការណ៍នេះ។ ជីវិតរបស់យើងនៅសតវត្សរ៍ទី ២១នេះ នឹងព្រឹត្តិការណ៍តូច ធំនៅលើពិភព លោកមានតែចរន្តទឹករស់តូចមួយប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលដែលយើងដើរតាមដងទន្លេយើងនឹងទទួលបានមហាសមុទ្រនៃការប្រោស លោះ ហើយនៅពេលយើងដើរតាមមហាសមុទ្រនៃការប្រោសលោះយើងនឹងឃើញមានទន្លេអាចីកំបាំងមួយនៅក្នុងភាពល្អ របស់ព្រះដោយប្រកបជាមួយនឹងអ្វីៗទាំងអស់នោះ។ ហេតុដូច្នេះហើយនៅពេលដែលយើងទទួលស្គាល់ថារាល់ព្រឹត្តិការណ៍ របស់យើងគឺទាក់ទងទៅនឹងការប្រោសលោះនឹងរាល់ការគិតផ្សេងៗផងដែរ យើងអាចទទួលបានចម្លើយត្រឹមត្រូវនៅក្នុងជីវិត របស់យើង។ ក្នុងនាមជាគំរូនៃការប្រោសលោះនិងគំរូនៃជីវិត យើងអាចរស់នៅក្នុងជីវិតដែលមានអត្ថន័យបំផុត។ យើងគួរ បង្ហាញភាពប្រកបទាំងអស់នេះទៅកាន់អ្នកផ្សេងៗទៀត។

ទីពីរ ការប្រោសលោះគឺស្រេចលើព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ ចរន្តនៃការប្រោសលោះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះ ដូច ជាការបង្កើតនិងតស៊ូតាំងផ្សេងៗទៀត ដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ ហើយគ្រប់គ្រងលើអ្វីៗទាំងអស់យ៉ាងស្មោះត្រង់។ គេហៅ ថាជាការបង្ហាញពីការតម្រូវទុកនិងចាត់ចែងរបស់ព្រះ។ ព្រះហស្តទ្រង់បានចាត់ចែងដោះស្រាយជាមួយចាប់ដែលមានតម្លៃតែពីរ សេន ហើយវាជាអំណាច សេចក្តីស្មោះត្រង់ និងការអាចីកំបាំង។ នៅពេលដែលមនុស្សមានបាបបានបង្កើតឡើងវិញហើយមាន ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនោះការចាត់ចែង គ្រប់ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នឹងមនុស្សគ្រប់គ្នាក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេបានបង្ហាញពីការស្តារ ឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះ។ ទោះបីនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ឬអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំក៏ដោយ ក៏ព្រះអម្ចាស់បានធ្វើការនៅ ទីនោះដែរ។ ទោះបីជាខ្ញុំជាមនុស្សល្ងង់ខ្លីក៏ដោយក៏ព្រះអម្ចាស់នៅតែការពារខ្ញុំ។ នៅក្នុងព្រះនៃទុក្ខវេទនាព្រះជាម្ចាស់សម្រេច ការប្រោសលោះរបស់ព្រះអង្គដោយមានអព្វហេតុកើតឡើងធ្វើឱ្យយើងស៊ូថ្វីដើម្បីបរិក័រវិស័យស្រូវរបស់ទ្រង់។ នៅពេលយើង

ទុកចិត្តលើព្រះហស្តដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់ហើយស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់នោះយើងនឹងបានពេញលេញ។ នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្នុងភាពច្របូកច្របល់ យើងគួរតែចូលទៅក្នុងចរន្តនៃការប្រោសលោះនេះ។

ទីបី ពីព្រោះការប្រោសលោះគឺជាទឹកភ្លៀងនៃជីវជីវនេះខាងវិញ្ញាណ។ ចេញពីចំណុចកណ្តាលនៃការប្រោសលោះ ប្រភពនៃការអត់ទោសនឹងមកដល់។ ការអត់ទោសអំពើបាបគឺដូចជាចរន្តរស់មួយដែលគ្មានការផ្អាកឬជាការពិតនៃភាពជាក់ស្តែង។ ដូច្នេះយើងមិនអាចនិយាយបានទេថាជីវជីវនេះចុងក្រោយរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគឺទ្រព្យសម្បត្តិ និងកិត្តិយសនិងភាពរុងរឿងនៅក្នុងពិភពខាងក្រៅ។ គោលបំណងនៃការគោរពប្រតិបត្តិការលះបង់ការផ្សាយដំណឹងល្អនិងបេសកកម្មរបស់យើងគឺដើម្បីទាញប្រឆាំងនឹងអំពើបាប។ ដូច្នេះហើយពេលយើងស៊ី ផឹក ដើរ ស្នាក់នៅ រៀន បង្រៀន និងផ្គត់ផ្គង់ខ្លួនយើង យើងគួរតែរំលឹកថានឹងមិនធ្វើបាបឡើយ។ គោលបំណងរបស់សាវ័កប៉ូលនៅក្រុងរ៉ូមគឺដើម្បីបង្ហាញពីការស្តារឡើងវិញនូវបន្ទុះរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់នោះគឺគាត់ចង់ធ្វើឱ្យពួកគេទាញប្រឆាំងនឹងអំពើបាបនៅក្នុងចិត្តផ្ទាល់ខ្លួន។ នៅពេលភាពពេញលេញនៃការប្រោសលោះកាន់តែខិតជិតមកដល់ សូមមើលនៅការចាប់ផ្តើមពេញលេញនៃការប្រោសលោះនៅសម័យរបស់យើង។

[សម្លេងនៃវិទ្យាស្ថានកំណែទម្រង់សេចក្តីជំនឿនៅកម្ពុជាឬហៅកាត់ថា (CRFI)] តើអ្វីទៅជាការផ្លាស់ប្តូរជំនឿ? (២)

១ ពិចារណាលើកំនែទម្រង់សេចក្តីជំនឿ

ខ្ញុំមិនមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ទេ សម្រាប់មូលហេតុផ្សេងៗ ដើម្បីចែករំលែកនូវប្រធានបទ“ តើទ្រឹស្តីកំនែទម្រង់ពីការសិក្សាអំពីព្រះនឹងសេចក្តីជំនឿជាអ្វី?” ដូចដែលខ្ញុំបានសន្យាជាមួយអ្នកអានហើយថាខ្ញុំចង់ពិភាក្សាអំពីប្រធានបទនោះ ខ្ញុំសូមណែនាំដល់អ្នកទ្រឹស្តីម្នាក់ឈ្មោះចនកាលវិនិងកូនសៀវរៀនមាសមានចំណងជើងថា«ជីវិតគ្រីស្ទានពិត»ទៅដល់អ្នកព្រោះខ្ញុំគិតថាខ្លឹមសារបានបង្ហាញពីគំនិតកំនែទម្រង់នឹងជីវិតល្អសម្រាប់យើងងាយស្រួលយល់។ ជាទូទៅកូនសៀវរៀននេះត្រូវបានសរសេរដោយចនខាលវិនគឺដើម្បីបង្រៀនពួកជំនុំដែលបានធ្វើកំណែទម្រង់នៅបារាំង (ឆ្នាំ១៩៥០) ។ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំកម្មវិធីអប់រំសម្រាប់វិស័យបេសកកម្មផ្សេងៗជាបន្តបន្ទាប់ខ្ញុំនឹងចែករំលែកអត្ថបទនេះតាមកម្មវិធីផ្សេងៗ។

តើអ្វីទៅជាកំនែទម្រង់? និយាយដោយសាមញ្ញយើងអាចនិយាយបានថាវាគឺជាជីវិតគ្រីស្ទានពិតដែលពឹងផ្អែកលើបទគម្ពីរដោយស្មោះត្រង់។ ប្រសិនបើសរណាម្នាក់ស្មោះត្រង់នឹងបទគម្ពីរដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគាត់នោះហើយគឺគ្រីស្ទបរិស័ទកំនែទម្រង់ដែលត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវយល់ដឹងពីអ្វីដែលបទគម្ពីរបានប្រាប់។ ថ្មីៗនេះខ្ញុំបានទទួលសំណួរចេញពីគ្រូគង្វាលនៅប្រទេសកម្ពុជា។ គាត់ចង់សួរឱ្យប្រាកដពីប្រធានបទដែលថា“ ទ្រឹស្តីសាសនៈវិទ្យាគឺជាការអនុវត្ត” ។ ជាការពិតណាស់ប្រសិនបើទ្រឹស្តីសាសនៈវិទ្យាមិនមានឥទ្ធិពលលើជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទវានឹងត្រូវបានបិទចោលចេញ។ ឬប្រហែលជា សាសនៈវិទ្យាអាចនឹងខូ

ច។ ដូច្នេះហើយសំណើនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការស្វែងយល់អំពីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងមិនបានដឹង ឱ្យប្រាកដពីការអនុវត្តកំនែទម្រង់ឬការអនុវត្តតាមព្រះគម្ពីរ វានឹងបង្កើតជាប្រហែលនៅរបស់មនុស្សនិយមឬជីវិតក្លែងក្លាយ ពីព្រោះការអនុវត្តនេះមិនមែនមូលដ្ឋានគ្រឹះពិតប្រាកដ។ ដូច្នេះយើងត្រូវរៀនអ្វីដែលបទគម្ពីរចែងអំពីជីវិតរបស់យើង។ ហើយ យើងក៏ត្រូវអនុវត្តសេចក្តីពិតនៅក្នុងជីវិតពិតរបស់យើងដែរ។ បន្ទាប់មកយើងអាចជួបប្រទះនឹងជីវិតដែលពេញបរិបូណ៌។ ការ ផ្លាស់ប្តូរជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគឺការដើរតាមគំរូរបស់ពួកសាវ័កដូចជាសាវ័កប៉ែលនិងពេត្រុសជាដើម។ នេះគឺជាស្នូលនៃសាសនៈ វិទ្យានិងការអនុវត្ត។

Chapter 1 Introduction

1. ការស្រាវជ្រាវ៖

ប្រធានបទដែលជាការស្តារឡើងវិញនៃរូបឆ្មុះរបស់ព្រះគឺជាគោលបំណងចុងក្រោយ គឺសេចក្តី ជំនឿ និងជាសាសនាវិទ្យានដែលខ្ញុំបានបន្តពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ការបើកសំដែងនៃប្រធានបទ នេះ ត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងដំណើរការនៃសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំជាសិស្សសាលានៅ វិទ្យាល័យ។ ខ្ញុំបានទទួលយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំហើយមិនយូរប៉ុន្មានខ្ញុំបាន អានព្រះគម្ពីរ ហើយចូលរួមក្នុងព្រះវិហារដោយមានមោទនភាព។ នៅគ្រានោះខ្ញុំបានជួបនឹងចំណុច ដែលបានកំណត់ពិតប្រាកដមួយក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបានជីវិតអស់ កល្បជានិច្ច តើខ្ញុំមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំឬទេ? ដូច្នេះក្នុងនាមខ្ញុំដែលបានចូលរួមក្នុង ព្រះវិហារមេតូឌីសនៅខេងវ៉ុន (Kangwon) នៅប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង ហើយបានព្យាយាមឱ្យមាន អានុភាពលើបទពិសោធន៍នៃព្រះគុណ។

ខ្ញុំចង់ឱ្យខ្ញុំស្ថិតនៅក្រោមការពិសោធន៍អារម្មណ៍ដែលបានឃើញ ហើយពេលខ្លះមានអារម្មណ៍នៅ ក្នុងជីវិតសាសនាដែលត្រូវបានវាយតម្លៃថាជាក្រុមខាងវិញ្ញាណដោយអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំព្រោះខ្ញុំ បានយល់អំពីអត្ថន័យជីវិតដ៏មានពររបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ សេចក្តីប្រាថ្នាបែបនេះប្រហែលជាខិតទៅ ជិតការសិក្សាព្រះគម្ពីរហើយ។ ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានសួរទៅបញ្ហារបស់ខ្ញុំថា តើខ្ញុំត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ទៅធ្វើជា អ្នកផ្សះផ្សារម្នាក់ដែលបានអធិស្ឋានជារៀងរាល់ពេលព្រឹកនៅព្រះវិហារ ហើយអាចទទួលបាននូវ

ចម្លើយដ៏ច្បាស់លាស់ថា អ្នកគួរតែអានព្រះគម្ពីរអោយបានច្រើន។ "បន្ទាប់ពីថ្ងៃដែលខ្ញុំបានសំរេច ចិត្តអានព្រះគម្ពីរជារៀងរាល់ថ្ងៃហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ អានខ្លឹមសារព្រះគម្ពីរដូចដែលខ្ញុំបានសិក្សាមុខ វិជ្ជាសិក្សាទូទៅ។ ខ្ញុំចង់ចាំថាការងារនេះបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវក្តីអំណរ ក្តីសង្ឃឹម និងចំណាប់អារម្មណ៍ បរិសុទ្ធដល់ខ្ញុំ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយការព្រួយបារម្ភរបស់ខ្ញុំគឺត្រូវពិសោធនូវវត្ថុខ្លះដែលជា អព្វតហេតុបាតុភូតចក្ខុវិស័យរបស់ខ្ញុំគឺចង់ក្លាយទៅជាគ្រូជ្រាបដ៏លឿនលឿនល្អរបស់ខ្ញុំនៅក្នុង អនាគតរបស់ខ្ញុំ។

ថ្ងៃមួយពេលដែលខ្ញុំបានអធិប្បាយទំនុកដំកើងនៅពេលព្រឹកខ្ញុំបានរកឃើញថាបទគម្ពីរគឺចម្លែក ណាស់។ ខ្ញុំមានចំណង់ចំណូលចិត្តថាព្រះគម្ពីរមានភាពផ្ទៃមល្លៃមនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំហើយការ សិក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាការផ្តោតអារម្មណ៍ពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានជួប Jung Am Rev. Yoon Sun Park ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំផ្តោតលើបទគម្ពីរដោយខ្លួនឯងខ្លាំងជាងនៅ ក្នុងដួងចិត្តខ្ញុំដោយសារតែជីវិតដ៏ទេវភាពនិងការអធិប្បាយដ៏មានអំណាចរបស់គាត់។ ហើយក៏មាន លោក Rev.Kang Hack Kun ជាគ្រូគង្វាលជាន់ខ្ពស់របស់ខ្ញុំនិងអ្នកណែនាំរបស់ខ្ញុំបានមានឥទ្ធិពល មកលើខ្ញុំចំពោះភាពស្មោះត្រង់របស់គាត់ចំពោះព្រះគម្ពីរនិងក្រសួងគ្រូគង្វាលរបស់គាត់តាមរយៈ ការអធិប្បាយរបស់គាត់។ ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បានព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលស្ថិតនៅក្នុង លោកនេះនៅឡើយ។

ក្នុងអំឡុងពេល 30 ឆ្នាំខ្ញុំបានសិក្សាព្រះគម្ពីរហើយបានបង្រៀននិងបង្រៀនដល់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំជា រៀងរាល់ថ្ងៃហើយបានរកឃើញថាការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោលដៅនៃកិច្ចការគ្រូ គង្វាលរបស់ខ្ញុំការអធិប្បាយរបស់ខ្ញុំនិងការបង្រៀនរបស់ខ្ញុំ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំមានជំងឺជាចំណុចសរសៃឈាម ខួរក្បាលនៅឆ្នាំ 2004 ដែលជាជំងឺធ្ងន់ធ្ងរណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំខ្ញុំដឹងថាប្រធានបទនេះកាន់តែ ច្បាស់នៅក្នុងការរងទុក្ខរបស់ខ្ញុំ។ ផ្ទុយទៅវិញការស្ថាបនាឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះធ្វើឱ្យខ្ញុំមាន សុភមង្គលក្នុងការស្វែងរកអត្ថន័យនៃការរងទុក្ខ។ ការពិតនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងបេសកកម្ម អប់រំរបស់ខ្ញុំនៅក្រសួងមហាផ្ទៃនៅ ITCS ។

2. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការស្តារឡើងវិញនូវរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោលដៅចុងក្រោយបំផុតក្នុងចំណោម ក្រសួងទាំងអស់ខ្ញុំនឹងព្យាយាមតំបន់ជាច្រើន។ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើលនូវឧទាហរណ៍ដែលបានប្រើនៅ ក្នុងព្រះគម្ពីរហើយនឹងបង្ហាញពីការពិតដោយការបកស្រាយនិមិត្តរូបនិងវិធីសាស្ត្រដើម្បីដឹងដំណើរ ការនៃការអភិវឌ្ឍ។ ហើយយើងក៏នឹងដឹងពីរបៀបដែលការស្តារឡើងវិញត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងព្រះ គ្រីស្ទនិងភ្ជាប់ទៅនឹងគោលបំណងនៃសាសនាចក្របច្ចុប្បន្ននិងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយចុង

ក្រោយខ្ញុំនឹងបង្ហាញពីជីវិតលម្អិតតាមរយៈការដឹកនាំរបស់ការិនអំពីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ។

3. ការចាំបាច់

ហេតុអ្វីយើងត្រូវការការយល់ដឹង RGI ជាគោលបំណងនៃគ្រប់ក្រសួងទាំងអស់?

- 1) វាគឺជាគោលបំណងនៃជីវិតរបស់ពួកជំនុំ។
- 2) សម្រាប់វាគឺជាគោលបំណងនៃក្រសួងគ្រូគង្វាល។
- 3) ពីព្រោះវាជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសកម្មភាពបេសកកម្ម។
- 4) គោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ
- 5) គោលបំណងនៃទ្រឹស្តី
- 6) គោលបំណងនៃសីលធម៌គ្រីស្ទាននិងការចូលរួមក្នុងសង្គម
- 7) សម្រាប់វាគឺជាវិធីសាស្ត្រលម្អិតនៃការព្យាបាលក្រសួង។ សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានសម្តែងនៅកន្លែងដែលព្រះគុណជាទូទៅ។

ការស្តារនៃការបកប្រែរបស់ Imago Dei-centered Interpretation

4. វិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ

ដើម្បីបញ្ជាក់ថាការស្តារឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាគោលដៅចុងក្រោយបំផុតក្នុងចំណោមក្រសួងទាំងអស់ខ្ញុំនឹងព្យាបាលតំបន់ជាច្រើន។ ខ្ញុំនឹងពិនិត្យមើលនូវឧទាហរណ៍ដែលបានប្រើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរហើយនឹងបង្ហាញពីការពិតដោយការបកស្រាយនិមិត្តរូបនិងវិធីសាស្ត្រដើម្បីដឹងដំណើរការនៃការអភិវឌ្ឍ។ ហើយយើងក៏នឹងដឹងពីរបៀបដែលការស្តារឡើងវិញត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនិងភ្ជាប់ទៅនឹងគោលបំណងនៃសាសនាចក្របច្ចុប្បន្ននិងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយចុងក្រោយខ្ញុំនឹងបង្ហាញពីជីវិតលម្អិតតាមរយៈការដឹកនាំរបស់ការិនអំពីជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ។

1. ហេតុអ្វីយើងត្រូវការការយល់ដឹង RGI ជាគោលបំណងនៃគ្រប់ក្រសួងទាំងអស់?

- 1) វាគឺជាគោលបំណងនៃជីវិតរបស់ពួកជំនុំ។
- 2) សម្រាប់វាគឺជាគោលបំណងនៃក្រសួងគ្រូគង្វាល។
- 3) ពីព្រោះវាជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសកម្មភាពបេសកកម្ម។
- 4) គោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយ

- 5) គោលបំណងនៃទ្រឹស្តី
- 6) គោលបំណងនៃសីលធម៌គ្រីស្ទាននិងការចូលរួមក្នុងសង្គម
- 7) សម្រាប់វាគ្មីជាវិធីសាស្ត្រលម្អិតនៃការព្យាបាលក្រសួង។ សេចក្តីសង្គ្រោះត្រូវបានសម្តែងនៅកន្លែងដែលព្រះគុណជាទូទៅ។

ការស្តារនៃការបកប្រែរបស់ Imago Dei-centered Interpretation

សេចក្តីណែនាំ

ការរករកឃើញ នៃរូបភាពរបស់ព្រះ (Imago Dei) គឺជាគោលបំណងចុងក្រោយនៃសាសនវិទ្យា និងព័ន្ធកិច្ចគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំ។ វាមានមូលដ្ឋានលើបទគម្ពីរ និងសាសនវិទ្យានៃកំណែទំរង់។ នៅពេលខ្ញុំជាសិស្សថ្នាក់សិក្សាសាលា ខ្ញុំត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលដោយការបកស្រាយដែលបានកែទម្រង់នៅក្នុងសាលា វ៉ែសម៉ែស្ទ័រ ហ្គត ខាថេលីសស៊ីម (Westminster Short Catechism) ដែលសរសេរដោយលោក (ជី អាយ វៀរលៀមសាន់ (G. I. Williamson) ។ លើសពីនេះទៀតខ្ញុំត្រូវបានបំផុសគំនិតដោយការបង្រៀនរបស់សៀវភៅរបស់លោក អ៊ីមជី ក្លាយ (MG Kline) ដែលជាបុគ្គលនៃសិរីល្អរបស់ព្រះនិងសៀវភៅមួយចំនួនរបស់លោក អែតមុន ខ្លោណេរី (Edmond Clownery) លោកហ្គេរីដាន់ ភាយព្រែស (Sheridan Poythress) និងក្រុមអ្នកអធិប្បាយ បរិសុទ្ធនិយម ។ ជាលទ្ធផលនៃការសិក្សារបស់ខ្ញុំខ្ញុំចង់បង្រៀននិងអធិប្បាយ។ អំពីទស្សនវិស័យនៃការងើបឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះខ្ញុំនឹងខិតទៅរកបែបប្រពៃណីដែលបានកែទម្រង់ដោយទស្សនៈបែបនេះ។ ដំបូងយើងត្រូវយល់ពីទ្រឹស្តី។

I. តើការងើបឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះជាអ្វីទៅ?

ការសង្គ្រោះមានន័យថាការប្រោសលោះការស្តារឡើងវិញនិងការសម្រេចនៃសេចក្តីសញ្ញា។ រូបភាពរបស់ព្រះចង្អុលបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ (អេភេសូរ4:23)

អំពើបាបបានធ្វើឱ្យខូចរូបភាពរបស់ព្រះប៉ុន្តែព្រះគុណរបស់ព្រះបានរកឃើញរូបភាពខូចវិញ។

ការស្តារឡើងវិញនៃ Imago Dei រួមបញ្ចូលគ្រប់គំនិតទាំងអស់ទ្រឹស្តីគ្រប់ជីវិតនិងគ្រប់កិច្ចការដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះនិងទទួលបានទ្រង់ជារៀងរហូតស្របតាមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ សរុបសេចក្តីវាគឺជាការសម្រេចនៃភាពពេញលេញរបស់ព្រះ (អេហ្វ)3:20) ។

II ការអភិវឌ្ឍនៃការសង្គ្រោះនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

(1) នៅក្នុងការបង្កើតមុន

ការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងព្រះត្រីឯក។ រូបភាពនៃព្រះវរបិតា រូបភាពនៃព្រះរាជបុត្រានិងរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណគឺជាការបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ គុណសម្បត្តិជាទូទៅនៃព្រះនៅក្នុងការសារភាពរបស់ Westminster ត្រូវបានពន្យល់ជាលក្ខណៈប្រាំមួយ។ យើងអាចសង្ខេបពួកគេជាលក្ខណៈបីគឺសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់ដែលជាលក្ខណៈសំខាន់នៃបទគម្ពីរ ខ)5) ។ ម៉ាថាយ 23:23) ។ បុរសដំបូងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្លង់មេនៃព្រះត្រីឯក លោកុប្បត្តិ)1: 27-28) ទៅជាមនុស្សដែលមានធាតុទាំងបីនេះ។ នេះគឺដើម្បីបំពេញអ្វីគ្រប់យ៉ាងជាមួយនឹងរូបភាពនៃព្រះ។ វាអាចត្រូវបានបកប្រែថាជាព្រះដែលចង់បំពេញសត្វទាំងអស់ជាមួយនឹងគុណលក្ខណៈរបស់ទ្រង់។ ការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei គឺធ្វើតាមឆន្ទៈដាច់ខាតនៃព្រះត្រីឯក។

(2) ក្នុងការបង្កើត

ការបង្កើតគឺជាការបង្ហាញខ្លួនដំបូងនៃការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះ។ អស់រយៈពេលប្រាំមួយថ្ងៃព្រះបានបង្កើតពិភពលោកជាស្នាដៃដែលព្រះត្រឡប់បានរីករាយពេញទំហឹងជារៀងរហូត។ ហេតុផលមិនមែនសម្រាប់ភាពសម្បូរបែបជ្រៅជំនឿលាយនិងយូរអង្វែងដែលសត្វទាំងនោះមាននោះទេប៉ុន្តែសម្រាប់រូបរាងដ៏សម្បូរបែបរបស់ព្រះ Imago Dei ដែលបានដាំនៅក្នុងពួកគេ។

លក្ខណៈដ៏ទេវភាពពេញលេញនៃសត្វដែលបានកើតចេញពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រីឯក។ ដូច្នេះព្រះបន្ទូលនៃអ្នកបង្កើតខ្លួនឯងគឺជាការបង្ហាញពីលក្ខណៈរបស់ព្រះ។ យោងតាមការសង្កេតរបស់លោក ភូថេសថាព្រះបន្ទូលមានបីចំណុចគឺមានន័យថាការគ្រប់គ្រងនិងវត្តមាន។ ព្រះវរបិតាគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់ព្រះរាជបុត្រាគឺជាអត្ថន័យរបស់វាហើយព្រះវិញ្ញាណមានវត្តមាននៅក្នុងគ្រប់យ៉ាង។ សត្វទាំងអស់មានពេញដោយរូបរបស់ព្រះ រ៉ូម)1: 21) ។

(3) ក្នុងអំឡុងដំបូង

បុរសទី 1 អំឡុងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរូបព្រះដើម្បីគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ទាំងអស់ដើម្បីសិរីល្អនៃព្រះដ៏ជាអ្នកបង្កើតដោយរូបរាងនៃតួអង្គទ្រង់។ បុរសរូបនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបរបស់ព្រះតាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សានៃព្រះត្រីឯក។ ម៉ាថាយ)1: 27-28) ។ អាដាមទីមួយមុនពេលមិនស្តាប់បង្គាប់មានរចនាសម្ព័ន្ធនិងមុខងារដែលពោរពេញទៅដោយសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណានិងភាពពិតនៅក្នុងភាពរបស់គាត់។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយតួអង្គទាំងនេះឆាប់ប្រែទៅជាជួរដឹកដោយសារតែអំពើបាបរបស់គាត់។ ដូចជាផែនដីមានភាពងងឹតនិងភាពរីករវៃនៃភាពជ្រៅជ្រះមនុស្សបានផ្លាស់ប្តូរពន្លឺទៅក្នុងភាពងងឹត

នៃរូបភាពស្នាមប្រឡាក់។

ព្រះបានបង្កើតអាដាមតាមរូបរបស់ទ្រង់ដូច្នេះយើងអាចរកឃើញនូវរូបភាពនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងអ័ដាម។ យើងទាយថាព្រះមានផែនការអស់កល្បជានិច្ចដែលទ្រង់មានមនុស្សជាតិដែលមានរូបព្រះសម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ រូបភាពរបស់ព្រះត្រូវបានសម្តែងនៅក្នុងតួអង្គរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីស្មោះត្រង់និងសេចក្តីមេត្តាករុណា។ វារួមបញ្ចូលទាំងបីទិដ្ឋភាពនៃបញ្ញាស្មារតីនិងចិត្តសប្បុរស, ដែលត្រូវបានគេអង្កេតនៅក្នុងបេះដូង ។ (ព្រលឹង) រូបភាពរបស់ព្រះរួមបញ្ចូលចិត្តសេរីដើម្បីសរសើរតម្កើងព្រះនិងរីករាយនឹងព្រះជារៀងរហូត។

(4) បន្ទាប់ពីអំពើពុករលួយរបស់អ័ដាម

ក្លាយអ័ដាមបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអំពើបាបព្រះបានចាប់ផ្តើមសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណជាមួយអ័ដាមក្នុងគោលបំណងដើម្បីយក Imago Dei ។ សេចក្តីសង្គ្រោះដែលលោកុប្បត្តិ 3:15 បង្ហាញយើងរួមបញ្ចូល អ្វីដែលជាការងើបឡើងវិញនៃ "Imago Dei និងវិធីសាស្ត្ររបស់ព្រះដើម្បីសង្គ្រោះ Imago Dei គឺជា។ " នៅក្នុងគ្រាប់ពូជទី 1 យើងអាចសង្កេតឃើញថាការស្តារឡើងវិញនៃ Imago Dei មានន័យថាការរួបរួមជាមួយព្រះ (អេម៉ាញែល) 2) ព្រះទ្រង់នឹងសង្គ្រោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដោយព្រះចេស្តាដ៍មានមហិទ្ធិឫទ្ធិរបស់ទ្រង់ហើយសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងត្រូវបានសម្រេចតាមរយៈការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញនៃពូជនៃ ស្រ្តី និង (ព្រះគ្រីស្ទ) 3) ការងើបឡើងវិញគឺតាមរយៈព្រឹត្តិការណ៍ eschatological បញ្ចប់តាមរយៈសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ។

បន្ទាប់ពីនោះប្រវត្តិនៃមនុស្សជាតិបានដើរតាមស្រ្តីមនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។ អំប្រាហាំដែលជាប្រភពទឹកនៃសេចក្តីសញ្ញានៃព្រះគុណហើយអ៊ីស្រាអែលដែលជាគំរូនៃមនុស្សនៃសេចក្តីសញ្ញាត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ដោយរូបភាពនៃការបើកបង្ហាញនិងការពន្យល់ដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការស្តារឡើងវិញនៃ Imago Dei ... ដូច្នេះយើងអាចស្វែងរកយុត្តិកម្ម, ការរាប់ជាបរិសុទ្ធនិងសិរីរុងរឿងជាការពិតនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នៅក្នុងជីវិតនៃអយ្យកោរបស់ Torah និងផ្លែឈើសម្បូរបែបតាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ យើងអាចស្តាប់បទចំរៀងខាងវិញ្ញាណតាមរយៈបទទំនុកដំកើងនិងសុភាសិតអ៊ីស្រាអែលហើយយើងអាចស្រែកជាមួយពួកព្យាករិសម្រាប់សេចក្តីសង្ឃឹម eschatological នៅក្នុងរូបភាពពេញលេញនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។ ក្រមសីលធម៌ព្រះគម្ពីរមានន័យថាការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dias ផ្ទៃនៃសេចក្តីជំនឿ។

(5) ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

ដោយការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទក្នុងលោកីយ៍នេះរូបភាពនៃព្រះបានចាំងចែងជាង O.T. អាយុសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទខ្លួនឯងគឺជារូបភាពនៃព្រះ ខ) 1 15) ។ ដូច្នេះពេលយើងឃើញព្រះ

គ្រីស្ទយើងអាចឃើញរូបភាពពិតដែលជាគុណលក្ខណៈរបស់ព្រះ យ៉ាងណាៗ(1: 1-14) ។ ចន្លោះ
ដាស់តឿនយើងឱ្យជួបគាត់ដើម្បីប៉ះគាត់ហើយឱ្យមានការប្រកបគ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ នៅ(1: 1-4) ។

(6) តួនាទីនៃព្រះវិញ្ញាណ

ការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញនៃព្រះគ្រីស្ទគឺជាប្រភពតែមួយគត់ដែលបានលុបរូបភាពអាក្រក់
របស់យើងហើយបានបង្កើតវាឡើងវិញជារូបព្រះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទម្នាក់ៗដែលជឿលើទ្រង់បានទទួល
នូវការងើបឡើងវិញនៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងពួកគេតាមរយៈតួនាទីនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប៉ុល
និយាយថាយើងបានប្រែក្លាយទៅជារូបភាពនៃព្រះដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (2 កូរិនថូស 3:18) ។
នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតវាមានន័យថាយើងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរតាមរយៈការងារកំសាន្តនៃព្រះត្រីឯក
(II5:17, អេភេសូរ 2:10) ។ រឿងនេះត្រូវបានបំពេញដោយក្រសួងនៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះវិញ្ញាណ ភីលី)
ព1: 7) ។

ស៊ុនបានធ្វើឱ្យខូចរូបភាពរបស់ព្រះ។ សេចក្តីសុចរិតបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាអំពើទុច្ចរិតសេចក្តី
ស្មោះត្រង់បានចូលជាភ្លែងក្លាយនិងភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងលោកលន់។ រូបភាពរបស់ព្រះបានប្រែទៅ
ជារូបរបស់អាក្រក់។ វាត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកសម្រុះសម្រួលពិស្តារ (II COR
5:17 អេភេសូរ 4:14) ។

នៅពេលមនុស្សដំបូងបានធ្លាក់ខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងព្រះបានសន្យាថានឹងបានជាឡើងវិញនូវរូប
ភាពរបស់ព្រះហើយបានបង្ហាញឱ្យឃើញនិមិត្តរូបជាច្រើនក្នុងលក្ខណៈជាច្រើនចំពោះយើង។ ការ
បើកសម្តែងការប្រោសលោះជាលើកដំបូងគឺលោកុប្បត្តិ 3:15 ដែលជាសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈពូជ
របស់ស្រ្តី។ ហើយនៅពេលដែលបុរសនិងស្រ្តីត្រូវបានគេបណ្តេញចេញពីសួនឱវារៈអេដែនដោយព្រះ
ជាម្ចាស់ទ្រង់បានបណ្តេញពួកគេចេញពីសំលៀកបំពាក់របស់ពួកវាហើយយកសម្លៀកបំពាក់ស្បែក
របស់ពួកវា។ នេះគឺជានិមិត្តរូបនៃសេចក្តីសង្គ្រោះហើយបានសង្កត់ធ្ងន់លើសេចក្តីសង្គ្រោះនៃការ
សុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី (យ៉ូហាន 1:14, កូឡោយ 1:17) ។

III. កម្មវិធីនៃអត្ថន័យនៃការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នេះ

នៅពេលយើងព្យាបាលនិមិត្តសញ្ញានិងសីលធម៌នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយើងត្រូវឆ្លងកាត់កញ្ចក់របស់ព្រះ
គ្រីស្ទជាលើកដំបូង។ បន្ទាប់មកយើងអាចរកឃើញភាពសម្បូរបែបនៃការងើបឡើងវិញរបស់ Imago
Dei ។ នៅក្នុងតំបន់អ្វីដែលព្រះបានបង្ហាញពីការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei នេះ?

(1) តំណែងបីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ

មុខតំណែងបីរបស់បូជាចារ្យស្តេចនិងព្យាករីត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទម្តងទៀត។ គ្រីស្ទបរិស័ទគឺជាហោរាម្នាក់ជាសង្ឃហើយជាស្តេចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ អេភេសូ)2: 9) ។

បូជាចារ្យគួរផ្ដោតលើមេត្តាករុណា, ព្យាករីនៅលើសេចក្តីស្មោះត្រង់និងស្តេចនៅលើសេចក្តីសុចរិត។ ព្រះវិញ្ញាណបានយាងចុះមកដើម្បីបង្ហាញតួអង្គបីនៅក្នុងព្រះវិហារ។ ការសុគតការរស់ឡើងវិញនិងការធំធាត់របស់ព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញពីមុខតំណែងទាំងនេះជាមជ្ឈមណ្ឌលគំរូនិងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

(2) មានក្រមសីលធម៌បីតាមរូបភាពរបស់ព្រះ

មុខតំណែងបីត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងក្រមសីលធម៌នៃជីវិតពួកគេជាសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងមេត្តាករុណា (សូមមើលអត្ថបទនៃក្រមសីលធម៌ដែលសរសេរដោយ MGK) ។ នៅទីបំផុតក្រមសីលធម៌គឺជាខ្លឹមសារនៃរូបភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទជាផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងជាផ្កានៃគោលលទ្ធិដ៏ល្អ។ ប៉ុលបានពន្យល់ថាទាំងនេះជាផលផ្លែនៃពន្លឺ អេភេសូ)5: 9) ។ សរុបសេចក្តីមានសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិងភាពស្មោះត្រង់សេចក្តីសុចរិតសេចក្តីស្រឡាញ់និងការទុកចិត្ត។ នៅក្នុង O.T. ពួកគេត្រូវបានបង្ហាញជាសេចក្តីស្រឡាញ់សេចក្តីស្មោះត្រង់ឬសេចក្តីសុចរិតមេត្តាករុណា ទំនុកជំរើង)136) ។ គ្រីស្ទបរិស័ទមានឋានៈបីជាស្តេចបូជាចារ្យនិងព្យាករីដើម្បីបង្ហាញពីដំណឹងល្អទៅកាន់ពិភពលោក។

(3) រូបភាពរបស់ព្រះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូល (ធាតុបី)

ព្រះបន្ទូលនៃការបង្កើតមានធាតុបីដែលអាចធ្វើឱ្យផ្លែឈើបីជាខ្សែបន្ទាត់នៃការបង្កើត។ ពេលយើងសង្វឹងគិតអំពីបទគម្ពីរយើងអាចមើលឃើញនូវរូបភាពនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ គ្រីស្ទបរិស័ទដែលបានកើតជាថ្មីម្តងទៀតតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ (1 ពេត្រុស 1:23) ត្រូវតែចម្រើនធំឡើងនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះដោយព្រះបន្ទូលនៃព្រះ)1 ពេត្រុស 2: 1 ដើម្បីថេ 3: 16-18) ។ បើសិនជានរណាម្នាក់មិនពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនោះគេមិនអាចសង្គ្រោះពីអំពើបាបរបស់គាត់បានទេ។ មនុស្សដែលមានពរជ័យពិតប្រាកដត្រូវតែជាបុរសម្នាក់ដែលពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (លោកពូទីនបានសង្កេតឃើញថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានធាតុបីនៃរូបភាពរបស់ព្រះមានន័យថាការត្រួតពិនិត្យនិងវត្តមាន(។ ស៊ុមប្រាប់យើងថាវាជាអំណាចត្រួតត្រា និងវត្តមាន។ (

(4) រូបភាពរបស់ព្រះមានតួនាទីបីនៅក្នុងសាសនាចក្រ

សេចក្តីសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងភាពបរិសុទ្ធលក្ខណៈទាំងបីនៃរូបភាពរបស់ព្រះគឺជាប់ទាក់ទងនឹង

តំណែងបី (សង្ឃរាជរាជ្យក្រមព្រហ្មចារី) នៃប្រទេសអ៊ីស្រាអែលដូចជាក្រុមជំនុំនៃសញ្ញាចាស់បាន រក្សាទុកនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ភាពបរិសុទ្ធគឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃតំណែងបញ្ចូលពិតភាពភាពស្មោះ ត្រង់គឺជាមជ្ឈមណ្ឌលនៃពួកព្យាការីហើយសេចក្តីសុចរិតគឺជាកណ្តាលនៃស្តេច។ ទោះបីជាស៊ុនបាន ធ្វើឱ្យមុខងារទាំងបីនេះដិតក៏ដោយព្រះគ្រីស្ទដែលជាអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំបានធ្វើឱ្យពួកគេមាន សកម្មភាពឡើងវិញតាមរយៈសកម្មភាពនៃតំណែងទាំងបីនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ នេះគឺដោយសារ ពួកគេជាមុខតំណែងរបស់មេស៊ីនិងគូអក្សរនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

គ្រូគង្វាលអែលឌើរនិងឌីកុនដែលត្រូវបានសង្កត់ធ្ងន់នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងសាសនាតាមបែបថ្មីនៃ សាសនាចក្រគឺជាការបន្តតំណែងបីនៅក្នុងរូបភាពរបស់ព្រះ។ គ្រូគង្វាលត្រូវតែស្មោះត្រង់ក្នុងនាម ជាហោរាម្នាក់ដែលជាអ្នកដឹកនាំត្រូវមានសេចក្តីសុចរិតជាស្តេចដ៏រាបទាបហើយឌីកុនត្រូវតែមានចិត្ត មេត្តាករុណាជាសង្ឃនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេជាកំរនៃរូបភាពរបស់ព្រះដើម្បីឱ្យសមាជិកក្នុងក្រុម ជំនុំស្រដៀងនឹងពួកគេ។

នេះគឺជាការអនុវត្តនៃរូបភាពរបស់ព្រះទៅព្រះវិហារ។ ដូច្នេះហើយក្រុមជំនុំបន្តរូបភាពនៃព្រះដែល ពោរពេញទៅដោយគូអង្គជំនឿភាពដែលព្រះទ្រង់ផ្ទាល់មានតាំងពីកំណើត (សំដៅទៅលើការ បង្រៀនរបស់ខ្ញុំនៅលើសំបុត្រដើម្បីថ្ងៃ។)

(5) ផ្លែឈើសីលធម៌បីនៅក្នុងសាសនាចក្រ។ (Three ethical fruit in the Church)

វិហារ Eschatological គួរបង្ហាញធាតុសីលធម៌ជាការបង្ហាញពីរូបភាពរបស់ព្រះ។ ការងើបឡើងវិញ នៃរូបភាពរបស់ព្រះនៅក្នុងជីវិតគឺជាការបាត់បង់របស់គ្រប់គ្រងទាំងអស់។ ការបង្រៀនរបស់ព្រះ អម្ចាស់និងសាវ័កបានសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចនេះ។ ក្រមសីលធម៌នៃសាសនាចក្រត្រូវតែជាការងើប ឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ ក្រមសីលធម៌ទាំងនេះគឺជាសេចក្តីសុចរិតភាពស្មោះត្រង់និងមេត្តាករុ ណា។ នេះគឺជាជីវិតនៃវិវរណៈជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងជីវិតនៃសេចក្តីប្រោសលោះ។ នៅក្នុង ពាក្យផ្សេងទៀតពួកគេគឺជាព្រះដ៏វិសុទ្ធនិងសិរីរុងរឿង (Vos) ។ តាមរយៈជីវិតរបស់ព្រះបានទទួល សិរីរុងរឿងហើយរាស្ត្ររបស់ទ្រង់រីករាយនឹងព្រះគុណដើម្បីទទួលបានគោលដៅចុងក្រោយក្នុងការ ធ្វើដំណើរតាមចេញពីព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះក្រោមខាងក្រោមបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងនេះ។

(6) ការសម្រេចនៃរូបភាពរបស់ព្រះ

Parousia នៃព្រះគ្រីស្ទនឹងក្លាយជាការសម្រេចនៃរូបភាពរបស់ព្រះ។ Parousia នឹងត្រូវបានបំពេញ នៃការដែលមាននៅក្នុងសិរីរុងរឿងនៃវត្តមានរបស់ព្រះពោរពេញទៅដោយពេញលេញនៃ yada (ginosko) ។ ព្រះវិញ្ញាណនឹងបង្ហាញរូបភាពនៃព្រះវិញ្ញាណជាប្រភពនៃភាពបរិសុទ្ធនិងសិរីល្អ។

នៅពេលយើងខិតទៅរកមរតកដោយការយល់ដឹងពីការងើបឡើងនៃរូបភាពរបស់ព្រះនោះយើង

នឹងរៀនពីការបកស្រាយព្រះគម្ពីរដែលអាស្រ័យលើវិវរណៈប្រោសលោះ។ លើសពីនេះទៀតយើង អាចរៀនអនុវត្តការនេះដើម្បីផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅក្រុមជំនុំនាពេលបច្ចុប្បន្ន។

IV. អនុវត្តការស្តារឡើងវិញនៃការបកស្រាយរបស់មជ្ឈដ្ឋាន Imago Dei

(1) គោលការណ៍

1) វាគឺជាការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ (fusing នៃការយល់ដឹងពីរ) ។ ការកែតម្រូវការបកស្រាយពន្យល់ពី ព្រះគម្ពីរបីប។ ការបកស្រាយបទគម្ពីរត្រូវបានប្រើជាចម្បងដោយសកម្មភាពវិទ្យាសាស្ត្រដែលខ និងខផ្សេងទៀត។ ដូច្នេះយើងត្រូវតែយល់ថាមានពីរប្រភេទនៃការបកស្រាយយ៉ាងទូលំទូលាយគឺ "ខគម្ពីរជាមួយខគម្ពីរមួយផ្សេងទៀត" និងខគម្ពីរជាមួយនឹងសៀវភៅទាំងមូល។ (Augustine) សកម្មភាពដ៏ល្អបំផុតនៃការបកស្រាយមានន័យថាទំនាក់ទំនង ចំនុចផ្សេងគ្នារវាងទស្សនៈនៃព្រះ គម្ពីរនិងការយល់ដឹងរបស់អ្នកបកប្រែមានន័យថាអ្នកបកប្រែទាក់ទងនឹងខគម្ពីរទៅនឹងជីវិតរបស់គាត់។ នេះគឺជាការបកស្រាយ។ លើសពីនេះទៅទៀតអ្នកបកប្រែត្រូវតែធ្វើតាមខ្សែស្រឡាយទាំងមូល ។ (ទិដ្ឋភាពប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះ)

2) វាសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការបកស្រាយដែលអាស្រ័យលើទស្សនៈខាងប្រវត្តិសាស្ត្រខាងប្រោស លោះ។ (ទេវកថាព្រះគម្ពីរទិដ្ឋភាពប្រវត្តិសាស្ត្រប្រោសលោះគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃទ្រឹស្តីដែលបាន - (កែប្រែ។ វាចាប់ផ្តើមពីការជឿថាព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះអ្នកបកប្រែគួរយល់ដឹងពី ទ្រឹស្តីព្រះគម្ពីរ។

3) វាគឺជាការបកស្រាយកណ្តាលព្រះ)Poythress) - ព្រះចង្អុលទៅព្រះត្រីឯកដែលជាព្រះវរបិតាព្រះ រាជបុត្រានិងព្រះវិញ្ញាណ។ ដោយសារព្រះគម្ពីរគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលព្រះត្រីឯកបានបំផុស គំនិតយើងត្រូវការការបកស្រាយដែលមានមូលដ្ឋានលើព្រះត្រីឯក។ ដោយសារតែការបង្កើតនិងការ ប្រោសលោះនៃព្រះត្រីឯកនៅក្នុងអ្នកបកប្រែគាត់អាចបកប្រែអត្ថបទដោយត្រឹមត្រូវវាអាចធ្វើទៅ បានដើម្បីធ្វើការបកស្រាយដែលមានមូលដ្ឋានលើព្រះ។ លោកពយធិតបានសង្កត់ធ្ងន់លើចំណុចនេះក្នុងសៀវភៅថ្មីរបស់គាត់ដែលមានចំណងជើងថា ។ "ភាសាវិទ្យាសាស្ត្រមួយដែលផ្តោតលើព្រះ" នៅទីនោះគាត់បានស្នើនូវទស្សនវិស័យចំនួនបីគឺ៖ អត្ថន័យការគ្រប់គ្រងនិងវត្តមានដែលមាននៅក្នុងភាសាខ្លួនឯង។

4) វាគឺជាការបកស្រាយសម្រាប់ការអធិប្បាយតាមខគម្ពីរពន្យល់ដើម្បីកសាងព្រះវិហារ។ គោល

បំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺឱ្យគេផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ការបកស្រាយព្រះគម្ពីរគួរតែទៅតាមការអធិប្បាយដើម្បីទទួលបានការផ្លាស់ប្តូរជីវិត។ នៅពេលការបកស្រាយសម្រេចទៅតាមគោលបំណងនៃសេចក្តីអធិប្បាយទីបំផុតផលផ្លែនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នៅក្នុងន័យបែបនេះ telos នៃការផ្សព្វផ្សាយគឺការងើបឡើងវិញនៃរូបភាព-Dei ។ ហើយក៏ telos នៃការបកប្រែគឺជាការងើបឡើងវិញនៃ Imago Dei ។

5) វាគឺជាការបកស្រាយសម្រាប់ការសង្គ្រោះដែលពិតជាអាស្រ័យលើវិវរណៈ។ វិវរណៈគឺជាព្រះគម្ពីរ។ សេចក្តីសង្គ្រោះពិតប្រាកដគឺអាស្រ័យលើវិវរណៈ នេះរួមបញ្ចូលដែលការប៉ាន់ស្មាន (ព្រះគម្ពីរ) ទាំងផ្នែកទាំងមូលនៃជីវិត។

(2) វិធីសាស្ត្រ មើលគោលការណ៍និងវិធីសាស្ត្រនៃ)Poythress p121)

ជំហានទី 1. ពេលវេលាដើមនិងបរិបទ

មួយ។ យល់អំពីបុគ្គលដែលជាអ្នកនាំពាក្យរបស់ព្រះ (ទស្សនវិស័យផ្ទាល់ខ្លួន)

ខ។ យល់ដឹងពីអត្ថបទខ្លួនឯង (ទស្សនវិស័យបទដ្ឋាន)

គ។ យល់អំពីកាលៈទេសៈរបស់ទស្សនិកជន ទស្សនវិស័យស្ថានភាព)

ឃ។ យល់ដឹងអំពីការនាំចូលសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

ជំហានទី2. ការបញ្ជូននិងបរិបទរបស់វា

មួយ។ យល់អំពីមនុស្សដែលបានបញ្ជូនពាក្យអ្នកកាន់សាសនាជាផ្លូវការហើយទូលំទូលាយរាស្ត្រ : របស់ព្រះ។

ខ។ យល់ដឹងពីការបញ្ជូនអត្ថបទនិងសាររបស់វា ។ (ទស្សនវិស័យបទដ្ឋាន) ទាំងការរិះគន់អត្ថបទ និងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការបកស្រាយត្រូវបានពាក់ព័ន្ធ។

គ។ យល់ពីស្ថានភាពនៃការឆ្លង។ យល់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅពីកង្វល់របស់ពួកគេបន្តិចផងដែរនៃការទូលំទូលាយរបស់ព្រះសម្រាប់ប្រវត្តិសាស្ត្រ។

ឃ។ យល់ពីការនាំចូលសរុបនៃការនិយាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងមូលតាមរយៈព្រះគម្ពីរ។

(1) យល់ពីចំណុចផ្សេងៗ។

a) យល់ពីការប្រើប្រាស់ក្រោយនៃការអនុម័ត ការផ្តោត) តាមអរម្មណ៍exegetical)

ខ(ទ្រឹស្តីព្រះគម្ព) លំពីរបៀបដែលខគម្ពីរចូលក្នុងរូបកាយវិវរណៈដែលរីកលូតលាស់ (គ(ស្វែងយល់ពីរបៀបដែលខគម្ពីរចូលទៅក្នុងរូបកាយទាំងមូលនៃការបង្រៀនលើប្រធានបទនិង បញ្ហាជាច្រើន (ទ្រឹស្តីប្រព័ន្ធនិងការរស់នៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទ

(2)យល់ដឹងពីអាការពោធិ៍ផ្លូវភេទ។

(ក(តើព្រះគ្រីស្ទបានសម្រេចការអនុម័តដោយលើកដំកើងសេចក្តីពិតហើយប្រើប្រាជ្ញាសេចក្តី (សុចរិតនិងភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់យ៉ាងណា?

(ខ(តើព្រះគ្រីស្ទបានសម្រេចការពិតនៃខគម្ពីរដោយបំពេញតាមការសន្យានិងការព្យាករណ៍របស់គេ ហើយនាំទៅដល់ការតស៊ូខាងប្រវត្តិសាស្ត្រដើម្បីដាស់តឿនអត្ថបទនោះយ៉ាងដូចម្តេច?

(គ (វិជាអ្នកសម្រុះសម្រួលព្យាក) តើព្រះគ្រីស្ទបំពេញតាមទិដ្ឋភាពផ្ទាល់ខ្លួននៃការទំនាក់ទំនង (យ៉ាងដូចម្តេច?

ជំហាន3 .អត្ថបទទំនើប

មួយ។ យល់អ្វីដែលព្រះកំពុងនិយាយនៅពេលនេះតាមរយៈអត្ថបទនិងបរិបទធំជាងនៃទ្រឹស្តីព្រះ គម្ពីរនិងប្រព័ន្ធ។

ខ។ យល់ដឹងពីស្ថានភាពដំណើរកម្សាន្តដែលគ្រប់គ្រងដោយព្រះ។

គ។ យល់ពីអំណោយនិងសមត្ថភាពរបស់អ្នកនិងអ្នកដែលជាអ្នកស្តាប់ឬអ្នកស្តាប់ដែលអ្នកកំពុង ទំនាក់ទំនង។

ឃ។ យល់ពីការនាំចូលសរុបនៃការហៅរបស់ព្រះទៅអ្នកថាជាភ្នំនិង ឬអ្នកស្តាប់។ /

សេចក្តីបញ្ចប់

ការស្តារឡើងវិញនៃការបកស្រាយរបស់ Imago Dei centered ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបក ស្រាយកណ្តាលរបស់ព្រះដើម្បីបង្រៀននិងបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃព្រះ។ ហើយវាចង្អុលបង្ហាញពីការ សម្រេចនៃចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះតាមការបកស្រាយខគម្ពីរក្នុងការសម្រេចនៃរដ្ឋបាលរបស់ព្រះ។ ការប្រកាសពាក្យដែលបានបកប្រែនោះនឹងដឹងថានគរព្រះស្ថិតនៅក្នុងបេះដូងគ្រួសារនិងការងារ។ នេះគឺជាការរស់ឡើងវិញនិងកំណែទម្រង់។

[សាស្ត្រាចារ្យបង្រៀន អត្ថបទ២]

ប្រវត្តិនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ

បង្រៀនដោយ: លោកស្រីបណ្ឌិត គ្រេសអូ

លោកស្រីបណ្ឌិតគ្រេសអូគឺជាសាស្ត្រាចារ្យអប់រំគ្រីស្ទបរិស័ទនឹងជាតន្ត្រីករនៅក្នុងព្រះវិហារ
[ផ្នែកទីពីរ]

II ការអប់រំជំនឿនៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

(១) ការអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូ

គ្រីស្ទសាសនាគឺជាសាសនារបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូទ្រង់បានសម្រេចការផ្សះផ្សាររវាងព្រះនិងមនុស្ស។ ការងាររបស់
ព្រះអង្គគឺបង្កើតនូវរបស់ទ្រង់នឹងបង្កើតព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។ គ្រីស្ទសាសនាបានចាប់ផ្តើមពីជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គ្រី
ស្ទសាសនាត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើងដោយជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូ ការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទក៏ត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើងដោយការអប់រំ
របស់ព្រះយេស៊ូដែរ។

ព្រះគម្ពីរបានចែងថាទ្រង់បានបង្រៀននិងផ្សព្វផ្សាយដល់អំពីនគរព្រះ ហើយបានព្យាបាលជំងឺដល់អ្នកដែលខ្សោយទាំងអស់។ (ម៉ាថាយ ៤:២៣ លូកា ៦:១៧-១៩) កិច្ចការបម្រើផ្សព្វផ្សាយរបស់ទ្រង់រួមបញ្ចូលមានព័ន្ធកិច្ចផ្សេងៗសម្រាប់ការបោះឆ្នោតរបស់មនុស្ស។ ដែលហៅព្រះយេស៊ូវថាជា “ប៉ាប៊ី” នោះមានន័យថាគឺជាគ្រូបង្រៀន មិនមានជាអត្ថន័យក្នុងចង្អុលនោះទេ ប៉ុន្តែជាជីវិតអប់រំនៃការបោះឆ្នោតពីព្រោះជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ ស្រឡាញ់ បម្រើ និងបានថ្វាយជីវិតរបស់ទ្រង់នៅលើឈើឆ្កាងសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់យើង ដូច្នេះសេចក្តីសង្គ្រោះជាខ្លឹមសារនៃការអប់រំ។

១) ស្ថានភាពនៅសម័យនោះ (នយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងសាសនា)

ផ្នែកនយោបាយ ទឹកដីដែលព្រះយេស៊ូវបានចាប់ផ្តើមឡើងគឺទឹកដីប្រាសាទ (កាណាស) ក្រោមការគ្រប់គ្រងនៃចក្រភពរ៉ូម។ វាជាកន្លែងដែលជាប្រពៃណីរបស់ហេព្រើនិងប្រពៃណីរបស់ក្រិកដែលបានឆ្លងកាត់សាសនានិងវប្បធម៌ខុសៗគ្នា។ ក្នុងចំណោមវិបស្សនៈបែបនេះគ្រីស្ទសាសនាត្រូវបានចាប់ផ្តើមឡើងដោយផ្អែកលើគម្ពីរសញ្ញាថ្មីដែលជាព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយទម្រង់វប្បធម៌របស់គ្រីស្ទសាសនាត្រូវបានប្រតិបត្តិយ៉ាងគឺវប្បធម៌និងសាសនាដែលមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់។ នៅក្នុងសម័យរបស់អង្គព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងតួមិភាគកាលីហ្វ័រញ៉ាបានបែងចែកចេញពីឥទ្ធិពលវប្បធម៌របស់សាសនាយូដា។ ហើយបានហៅព័ន្ធជុំវិញឥទ្ធិពលវប្បធម៌នៃទីក្រុងហើយត្រូវបានចែកជាចំណាយពីស្រុកសាម៉ារី។ ដូច្នេះយើងប្រហែលជាយល់ថាទ្រង់បានទទួលឥទ្ធិពលតិចតួចពីវប្បធម៌ក្រិកហើយត្រូវបានកំណត់ទៅចំពោះមនុស្សនៅកាលីហ្វ័រញ៉ា។

ក) សង្គមសាសនារបស់សាសន៍យូដាត្រូវបានធ្លាក់ចុះយ៉ាងខ្លាំង

សង្គមយូដាមានភាពតានតឹងខ្លះៗរវាងអ្នកមាននិងអ្នកក្រ។ ជាពិសេសអំពីពុករលួយរបស់មេដឹកនាំសាសនាដែលចូលរួមសហការជាមួយអាជ្ញាធររ៉ូមគឺមានប្រជាប្រិយភាពណាស់។ (ខ) ព្រឹត្តិការណ៍នៃការសំអាតព្រះវិហារ, ម៉ាកុស ១១:១៥-១៧) ។ រឿងបែបនេះនៅក្នុងសាសនាយូដាមានជំនឿលើព្រះនិយមបានធ្វើឱ្យពួកគេភ្ញាក់ដឹងខ្លួនដោយផ្ទុយពីចក្រភពរ៉ូមនិងសេចក្តីសង្ឃឹមនៃព្រះមេស៊ី។ ហើយនៅគ្រប់តំបន់ទាំងអស់នៃទឹកដីអ៊ីស្រាអែលថ្ងៃចុងក្រោយត្រូវបានកើតឡើងជាថ្មី។ (ការធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់យ៉ូហានបាទីស្ទ ចលនារបស់ពួកដាវីស៊ី អេសសេននិកាយ និងសហគមន៍គូរ៉ាម ។ល។)

ខ) ការយល់ឃើញយ៉ាងថ្លៃថ្នូរក្រោយរបស់អ៊ីស្រាអែល

តាមរយៈឥទ្ធិពលនៃទីក្រុងរ៉ូមភាពគ្មានគុណធម៌នៃសេរីភាពត្រូវបានអនុវត្តទៅជាការរំពឹងទុកនៃអនាគត។ ជាពិសេសការកើនឡើងដែលរំពឹងថាទិសដៅពីរត្រូវបានគ្រប់គ្រងលើពួកគេ។

ទីមួយ ចក្ខុវិស័យនៃការកើនឡើង

ពួកគេមិនរំពឹងអំពីពិភពលោកបច្ចុប្បន្នទេហើយពួកគេកំពុងរង់ចាំការកើនឡើងនៃពិភពលោក ការវិនិច្ឆ័យនៃថ្ងៃចុងក្រោយនិងពិភពលោកថ្មី។ វាត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានកូនមនុស្សដែលបានសន្យានៅស្ថានសួគ៌។ (ដានីញាល ៧:១៣) មានន័យថាកូនមនុស្សនឹងយាងមកក្នុងលោកក៏យ៉ាងហើយវិនិច្ឆ័យពិភពលោកហើយនឹងបង្កើតនគរដែលនឹងមកដល់។

ទីពីរ ជាក្តីសង្ឃឹមនៃជាតិ

ជាការពិតប្រជាជនបានរំពឹងថានឹងមានដាវីខ្ចីម្នាក់នឹងធ្វើឱ្យមានសេរីភាពចេញពីការគ្រប់គ្រងរបស់រ៉ូម៉ាំង។ (២ សាំយូអែល ៧: ១១-១៤) ។ ពួកគេរំពឹងថាទ្រង់នឹងកាត់រ៉ូម៉ាំងហើយបង្កើតនគរដ៏សុចរិតនិងសន្តិភាពនៅលើផែនដី។ វាគឺជាការរំពឹងទុកសេចក្តីសង្ឃឹមនៃតម្កល់បញ្ញាចាស់ជាបន្តបន្ទាប់។ នៅថ្ងៃដែលសកម្មភាពនយោបាយនិងសាសនាផ្ទុយគ្នាកាន់តែខ្លាំងឡើងនោះព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញឱ្យឃើញថាជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដើម្បីបើកផ្លូវនៃការសង្គ្រោះដល់ប្រជាជនឆ្ពោះទៅរកអនាគតដែលព្រះនឹងបំពេញ។ សាវ័កប៉ូលបានសរសេរអំពីស្ថានភាពដូចតទៅនេះ៖ «ប៉ុន្តែនៅពេលកំណត់បានមកដល់យ៉ាងពេញលេញព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គអោយប្រសូតមកពីស្រ្តីដែលកើតនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យដើម្បីលោះអស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យអោយយើងទទួលជាកូនចិញ្ចឹម។ (កាឡាទី ៤: ៤-៥)

២) គោលបំណងនៃការអប់រំសេចក្តីជំនឿ

ព្រះយេស៊ូវបានប្រសូតតាមរយៈក្រមុំព្រហ្មចារី ម៉ារីហើយទ្រង់បានធំឆាត់ឡើងនៅឯស្រុកកាណាឌីឡេហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយលោកយ៉ូហានបាទីស្ទហើយបានចាប់ផ្តើមធ្វើពិធីកិច្ចបដិសោធនាធារណៈ។ ទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះហើយក៏ជាមនុស្ស។ គោលបំណងនៃការចាប់កំណើតរបស់ទ្រង់គឺការប្រកាសពីព្រះហរទីយរបស់ព្រះ។ ទ្រង់បានប្រកាសដូចដែលលោកយ៉ូហានបាទីស្ទបានប្រកាសដែរ។ យើងត្រូវតែយល់អំពីស្ថានភាពនៃការអប់រំរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានប្រកាសនិងបង្រៀនពីនគររបស់ទ្រង់ជាគោលបំណងនៃការអប់រំរបស់ទ្រង់។ (ម៉ាកុស១១: ១៤) ទ្រង់បានបង្រៀនគ្រប់ទីកន្លែងណាដែលទ្រង់បានទៅប្រកាសអំពីអាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ទ្រង់សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើនគររបស់ព្រះនិងការមកដល់នៃនគររបស់ព្រះ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អក៏ដូចជាគ្រូដែលបង្ហាញពីនគររបស់ព្រះ។ ជាពិសេសទ្រង់ធ្វើការ ជាគ្រូពិធីកិច្ចសាធារណៈចំនួន៣ ។ ហើយទ្រង់ក៏ស្មោះត្រង់បង្រៀននគរព្រះដល់ប្រជាជនរបស់ទ្រង់ដែរ។ ក្នុងន័យនេះទ្រង់គឺជាគ្រូដ៏ពិត របស់គ្រូផ្សេងៗទៀត។ កិច្ចការបម្រើផ្សេងៗរបស់ទ្រង់មានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់ ហើយបានធ្វើឲ្យមនុស្សចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ហើយបានផ្លាស់ប្តូរពួកគេតាមរយៈកិច្ចបម្រើសំខាន់ៗរបស់ទ្រង់ក្នុងការបង្រៀនមនុស្សឲ្យក្លាយជាអ្នកកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់។ ពីព្រោះទ្រង់បង្រៀនដូចជាអ្នកមានអំណាចមិនមែនជាគ្រូរបស់ក្រឹត្យវិន័យទេ។ (ម៉ាថាយ៧: ២៩)

ក) ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនបទគម្ពីរឲ្យដូចអ្នកប្រាជ្ញខាងច្បាប់ (អ្នកនីពន្ធុ)

ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនបទគម្ពីរនៅសាលាប្រជុំហើយដំណែងកំណែក្រោយមួយអ្នកដែលទាស់ប្រឆាំងនឹងទ្រង់។ ប្រជាជនបានផ្តល់សំណួរមួយចំនួនដល់ទ្រង់។ ឧទាហរណ៍ បទបញ្ញត្តិនិងការប្រើប្រាស់វា។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានឆ្លើយសំណួរទាំងនេះដល់ពួកគេ។ ការបកស្រាយបទគម្ពីររបស់ទ្រង់ត្រូវបានប្រជាជនទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកដែលមានសិទ្ធិអំណាច។ ដោយសារតែការទាំងអស់នោះ ទើបគេហៅទ្រង់ថាជាលោកគ្រូ ឬហោរា ឬជាអ្នកនីពន្ធុ។

ពេលព្រះយេស៊ូបង្រៀនដល់បណ្តាជនពួកគេមានការងឿងគួរជាខ្លាំងព្រោះព្រះអង្គបង្រៀនដោយប្រើអំណាចជាក់លាក់ខុសគ្នា ពីការបង្រៀនរបស់អ្នកប្រាជ្ញច្បាប់នៃសាសនាយូដា។ (ម៉ាថាយ ៧: ២៨-២៩) ។ រាល់ពេលដែលព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនបទ គម្ពីរទ្រង់តែងតែបង្ហាញអត្ថន័យដើមដល់ពួកគេ។ " (លូកា ១០:២៧ បេឌីយកថា ៥:៣ លេវី ១៩:១៨)

ដោយសារតែការទាំងអស់នោះទ្រង់បានបកស្រាយពីព្រះហរទីយស្តង់ដាររបស់ព្រះ។ " (ម៉ាថាយ ៧:១២)

ហើយព្រះយេស៊ូបានបកស្រាយអំពីថ្ងៃយប់សំរាកមិនមែនជាបន្ទុករបស់មនុស្សទេតែជាឱកាសនៃព្រះពរសម្រាប់មនុស្ស (ថ្ងៃនៃ ព្រះពរ) ។ ដូច្នេះថ្ងៃយប់សម្រាកត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្ស ក៏ដូចជាស្មើសុំឱ្យជួយដល់មនុស្សនៅថ្ងៃដ៏ជាក់ស្តែង។

ខ) ការបង្រៀននៅលើភ្នំរបស់ព្រះយេស៊ូ

ទ្រង់បានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការ «ចូរប្រើចិត្តដ្បិតនគររបស់ព្រះបានមកដល់» (ម៉ាថាយ ៤:១៧) ពីន្ទកិច្ចជាសាធារណៈរបស់ ទ្រង់បានបង្រៀននឹងចូន្មានយើងដំបូងនៅលើភ្នំ។ ទ្រង់បានបង្រៀនពីអាកប្បកិរិយានៃជីវិតដែលរាស្ត្រនៃនគររបស់ព្រះគួរតែរស់ នៅ។ (ម៉ាថាយ ៥: ១-១២) ការបង្រៀនរបស់ទ្រង់បានបង្ហាញពីគោលបំណងនៃច្បាប់នៃព្រះគម្ពីរយ៉ាងច្បាស់។ ហើយទ្រង់បាន ពង្រឹងអត្ថន័យនៃក្រឹត្យវិន័យយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។ ឧទាហរណ៍ "អ្នកបានដឹងហើយថា ទ្រង់បាននិយាយទៅកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ជាយូរ មកហើយថា" កុំសម្លាប់មនុស្សហើយអ្នកដែលសម្លាប់គេនឹងត្រូវទទួលទោស។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាអ្នកណាដែលខឹងស្លាប់ នឹងបងប្អូនខ្លួននឹងត្រូវទទួលទោស។ ជាថ្មីម្តងទៀតអ្នកណាដែលនិយាយទៅកាន់បងប្អូនខ្លួនថា " វាជា" ចំពោះរបស់អ្នកត្រូវទៅ ទីជុំជិះ។ ហើយអ្នកណាដែលនិយាយថា " មនុស្សល្មើសល្មើសអើយ!" នឹងធ្លាក់ក្នុងភ្លើងនរក។ (ម៉ាថាយ ៥:២១-២២)

នៅទីនេះព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញថាការសម្លាប់បានចាប់ផ្តើមចេញពីចិត្តនិងការស្អប់ ដូច្នេះហើយយើងគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ការទាំង នេះ នេះជាផ្លូវដែលយើងអាចស្វែងរកបំណងហរទីយស្តង់ដារនឹងធ្វើការស្តាប់បង្គាប់នៅក្រឹត្យវិន័យដែលបានបង្ហាញ។

«គួរតែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាបើសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នកមិនលើសពីពួកជានិស្សនិក្ខណ៍ពួកអាចារ្យទេនោះអ្នកនឹងមិនអាចចូលទៅក្នុង នគរស្ថានសួគ៌បានឡើយ» (ម៉ាថាយ ៥: ២០) ។ ដោយសារតែប្រព័ន្ធក្រមសីលធម៌បុរាណគឺជាសំណួរដែលធ្វើឱ្យប្រជាជនបាន ព្យួរជាប់នូវការគោរពប្រតិបត្តិនិងបទបញ្ជាច្រើនជាងមុន។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយក្រឹត្យវិន័យមិនអាចផ្តល់សេរីភាពក្នុងការធ្វើជា មនុស្សដែលប្រសើរបានទេ។ ក្នុងន័យនេះការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូបានធ្វើឱ្យ ពួកអ្នកកាន់ក្រឹត្យវិន័យភ្ញាក់ផ្អើលនិងបើកអត្ថ ន័យអក្សរសាស្ត្រដែលត្រូវបានលាក់នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យហើយទ្រង់ក៏បានប្រាប់ពួកគេពីវិធីសាស្ត្រមួយថា " ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាថាសរណាម្នាក់" នេះជាអត្ថន័យដើម្បីឱ្យគេស្គាល់ពីខ្លួនគេ។

គ) ព្រះបន្ទូលនៃព្រះពរទាំងប្រាំបី

ឆ្លងកាត់ការយល់ដឹងផ្នែកអក្សរសាស្ត្រសូត្រៈថ្មីៗត្រូវបានចូលទៅជិតព្រះ អ្នកនិពន្ធ លោកម៉ាថាយដំបូងបានសរសេរពីរបៀបដើម
ទាំងប្រាំបីនៅក្នុងគម្រោងរបស់គាត់នៅក្នុងការបង្រៀននៅលើភ្នំ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានរិះគន់ប្រជាជនដោយការបង្រៀន
អំពីក្រឹត្យវិន័យទេតែបានបង្ហាញផ្លូវថ្មីនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។

៣ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមានសេចក្តីកំសត់ខាងវិញ្ញាណ ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជាប់របស់ផងអ្នកទាំងនោះ ៤ មានពរហើយ
អស់អ្នកដែលយំលោក ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីកំសាន្តចិត្ត ៥ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្អប់ត្រង់ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះ
នឹងត្រង់ផែនដីជាមរដក ៦ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលស្រេកយ្យាសនូវសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានផ្លែ ៧ មានពរ
ហើយ អស់អ្នកដែលមានចិត្តមេត្តាករុណា ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ ៨ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលមាន
ចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានឃើញព្រះ ៩ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលផ្សះផ្សាគេ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះនឹងបានហៅជាកូន
របស់ព្រះ ១០ មានពរហើយ អស់អ្នកដែលត្រូវគេបៀតបៀន ដោយព្រោះសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតនគរស្ថានសួគ៌ជាប់របស់ផងអ្នកទាំង
នោះ(ម៉ាថាយ ៥: ៣-១០) ។

ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានប្រាប់ពីអ្វីដែលពួកគេគួរប្រតិបត្តិជាមុនទេតែទ្រង់បានបង្ហាញពីស្ថានភាពរបស់ពួកគេពីព្រោះទ្រង់ចង់
ឲ្យពួកគេបានទទួលនូវបទពិសោធន៍នូវសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់ចេញពីពួកគេ។ ១៣ អ្នករាល់គ្នាជាអំបិលនៃផែនដី
បើអំបិលបាត់ជាតិប្រែហើយ នោះតើនឹងយកអ្វី ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រែឡើងវិញបាន ជាប់របស់គ្នាប្រយោជន៍ឲ្យគេសោះ មានតែបោះ
បង់ចោលទៅក្រៅ ឲ្យមនុស្សដើរជាប់ប៉ុណ្ណោះ ១៤ អ្នករាល់គ្នាជាពន្លឺនៃលោកីយ៍ ឯទីក្រុងណាដែលនៅលើភ្នំ នោះលាក់មិន
កំបាំងទេ(ម៉ាថាយ ៥: ១៣-១៤)

៣) វិធីសាស្ត្រអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូវ

ព្រះយេស៊ូវបានប្រើវិធីសាស្ត្រពិសេសក្នុងការអប់រំ។ ទ្រង់បានប្រើវិធីសាស្ត្រដោយយោងទៅតាមលក្ខណៈពិសេស ការយកចិត្ត
ទុកដាក់បរិយាកាស ការសិក្សា និងខ្លឹមសាររបស់អ្នកសិក្សា ហើយទ្រង់ក៏បានបង្រៀនមនុស្សជាច្រើនតាមបែបផែនផ្សេងៗគ្នា។
ទ្រង់បានប្រើវិធីសាស្ត្រសំណួរផ្សេងៗ ហើយទាញការគិតនិងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ដោយចោទជាសំណួរសំខាន់ៗទៅពួក
គេ។

ក) ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនពីអត្ថន័យប្រៀបធៀប

នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្រៀនអំពីនគររបស់ព្រះទ្រង់បានប្រើពាក្យប្រៀបធៀបជាច្រើន ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល
មិនត្រូវបង្រៀនវិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀតលើកលែងតែពាក្យប្រៀបធៀប។ ជាការពិតវិធីសាស្ត្រនៃការជជែកជំពក់ព្រឹត្តិការណ៍អនុវត្ត
ចំពោះពួកគេ។ ជារឿយៗទ្រង់បានបង្ហាញពីរូបភាពដ៏អស្ចារ្យ តាមរយៈការដែលស្តីបន្ទោសពួកគេ ប៉ុន្តែក៏បានបង្ហាញពី
ឧទាហរណ៍នៃការអប់រំនៅក្នុងភាពបង្ហាញខ្លួននិងសេចក្តីស្រឡាញ់។

ដូច្នេះយើងគួររៀនវិធីសាស្ត្រអប់រំសំខាន់ពីព្រះយេស៊ូ។ ហើយទ្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នកលឺ សញ្ជឹងគិតពីនគរព្រះដែលយើងមើលមិន ឃើញដោយការប្រើពាក្យប្រៀបធៀប។ ហើយទ្រង់ក៏បានបង្រៀនអោយចេះប្រើរបស់របរ ដូចជាសត្វស្លាបនៅលើមេឃ ផ្កានៅ វាលខ្សាច់ ខ្យល់ វណ្ណ៍ និងដើមឈើ។ (ម៉ាថាយ ២១: ១២-១៣)

តាមរយៈការប្រៀបធៀបបានធ្វើអោយអ្នកស្តាប់បានឃើញពីអ្វីដែលទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេដោយបើកចិត្តគំនិតនៃការយល់ដឹង ដើម្បីដោះស្រាយនិងពន្យល់ពីបញ្ហាទាំងអស់។

ទ្រង់បានបង្រៀនពីទំនាក់ទំនងមនុស្សនិងថ្ងៃយប់សម្រាកដល់ពួកគាត់ដែលបានរិះគន់។ (ម៉ាថាយ ២: ២៣-២៨) ហើយ ទ្រង់ក៏បានបង្រៀនថាអ្នកដែលអស្ចារ្យជាងគេគឺជាអ្នកក្រោកឈរឡើងដូចជាកូនក្មេង។ (ម៉ាថាយ ១៨: ១-៤)

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអ្វីមួយដែលទ្រង់បានទតឃើញការបង្រៀនរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចិត្តប្រជាជន ជាច្រើនដង ទោះបីជាពួកគេមិនយល់ក៏ដោយ ក៏ទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកគេមើលឃើញការអាចកំបាំងធ្វើឱ្យពួកគេសារភាពថា “ខ្ញុំបានឃើញវា” “ខ្ញុំ ក៏បានឃើញដែរ” ទោះបីជាពួកគេបានចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូក៏ដោយ ពួកគេក៏មើលមិនឃើញ ពីបញ្ហានៃជីវិត ដូចជាមនុស្ស ដែលដេកលក់ហើយពួកគេបានត្រៀមខ្លួនដើម្បីសារភាពជំនឿរបស់ពួកគេចំពោះទ្រង់។ ពួកគេស្គាល់គោលការណ៍នៃជីវិត និង ព្រះ ហើយបានអរព្រះគុណដល់ទ្រង់។ ព្រះយេស៊ូជាអ្នកដែលផ្តល់មនុស្សនេះវិស័យដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាជាពិសេសក្នុងពិភពលោក នេះ។

ទ្រង់បានបង្រៀនដោយប្រើពាក្យប្រៀបធៀបជាច្រើនដូចជាយាយីដែលសរសេរថា “ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលរឿងទាំងនេះទៅកាន់ ហ្វូងមនុស្សដោយប្រើពាក្យប្រៀបធៀប ព្រះយេស៊ូពុំបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយមិនប្រើពាក្យប្រៀបធៀបឡើយ។ ” (ម៉ាថាយ ១៣: ៣៤) ក្នុងចំណោមការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ ៣០-៤០ ពាក្យប្រៀបធៀបត្រូវបានបង្ហាញថាមាន “ការប្រៀបធៀបនៃ គ្រាប់ពូជ (១៣: ៣-៩) ពាក្យប្រៀបធៀបនៃសាសន៍សាម៉ារី” (លូកា ១០: ២៩- ៣៧) ។

ចំពោះសំណួរមួយ “តើនរណាជាអ្នកជិតខាងរបស់យើង?” ទ្រង់បានឆ្លើយតប អាកប្បកិរិយាល្អរបស់ជនជាតិសាម៉ារីក្នុងរឿង បានប្រាប់ “បុរសម្នាក់បានចុះទៅក្រុងយេរីខូ។ ” (លូកា ១០: ២៩ff) ចំពោះសំណួរដែលពេត្រុសបានសួរព្រះយេស៊ូអំពី អនាគតរបស់លោកយ៉ូហាន “តើមនុស្សនេះនឹងធ្វើអ្វី? ទ្រង់ឆ្លើយថា “អ្នកមកតាមខ្ញុំ” ហើយនៅពេលមួយចំពោះសំណួរថា “តើ មានមនុស្សតិចតួចទេដែលអាចបានសង្គ្រោះ?” ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ចូលតាមទ្វារចង្អៀត»។ (លូកា ១៣: ២៣) ទាំងនេះជាវិធីសាស្ត្រនៃការប្រៀបធៀបរបស់ទ្រង់។ និយាយម្យ៉ាងទៀតថាទ្រង់បានធ្វើឱ្យពួកគេប្រើបញ្ហានៃការយល់ដឹងខាង វិញ្ញាណឲ្យយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិត។ ហើយ “ចូរស្តាប់” អស់អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ។ (ម៉ាថាយ ១១ ៣៣) ទ្រង់បានប្រើវិធី បង្រៀនតាមរបៀបត្រឹមត្រូវទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

ខ) ទ្រង់បង្រៀនបែបសន្ទនា (ការពិភាក្សា)

បទបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ដែលបានបង្រៀនជាសុភាសិតដ៏អស្ចារ្យ ប្រយោគខ្លីៗ ជំនឿ និងក្រមសីលធម៌។ នោះគឺជាទ្រឹស្តីសាសនៈ វិទ្យាគឺជាពាក្យដែលត្រូវបានសរសេរតាមរយៈការចងចាំរបស់អ្នកនេសាទនៅសមុទ្រកាលីហ្វ័រនី។ សំខាន់បំផុតទ្រង់បានប្រើវិធី បែបប្រពៃណីនៃការអប់រំ។ ទ្រង់មិនបានបង្រៀនដោយសរសេរទេតែដោយការនិយាយ។

ទ្រង់មិនបានសរសេរលើកឡើង(ឃ្លុំហាន ៨:១៨) ប៉ុន្តែទ្រង់បានបង្រៀនដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់គ្រប់ស្ថានការទាំងអស់។

មានកសិករម្នាក់បានព្រោះគ្រាប់ពូជ ហើយគាត់រង់ចាំរហូតបានទទួលផល។ ទ្រង់ប្រមើលផែនដីនិងដំណាំផ្សេងទៀត។ ព្រះយេស៊ូវមិនបានបោះបង់ចោលគ្រាប់ពូជនៃព្រះបន្ទូលនៅក្នុងចិត្តទេហើយថែរក្សាពួកគេរហូតដល់រដូវច្រូតកាត់។ ព្រះបន្ទូលគឺជាជីវិតដែលត្រូវបានដាំយ៉ាងជ្រៅហើយផុតពីការកាប់នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេជាអ្វីៗរហូត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់មិនចាំបាច់សរសេរនៅលើក្រដាសនោះទេ។ គ្រាប់ពូជដែលមានជីវិតត្រូវបានដាំនៅក្នុងចិត្តគំនិត។ គ្រាប់ពូជនេះមិនដែលងាប់ តាំងពីវាចាក់ឬសក្នុងចិត្តពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ហើយផុតពីការកាប់ឡើងដោយអំណាច។

នៅពេលបុរសអ្នកមានម្នាក់បានមករកព្រះយេស៊ូវហើយសួរថា «លោកគ្រូគឺខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?» ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់ថាមានតែខ្លួនអ្នកផ្ទាល់អាចរកឃើញចម្លើយតាមរយៈការពិភាក្សាមួយចំនួន។ (ម៉ាថាយ ១៩:១៦-២២) ហើយនៅពេលនឹកដល់ម្នាក់បានមករកទ្រង់នៅពេលយប់ (ឃ្លុំហាន ៣: ១-២១) និងស្រ្តីជំនាតិសាម៉ារីម្នាក់នៅក្បែរអេមណូង (ឃ្លុំហាន ៨: ៧-៤២) ទ្រង់បានដឹកនាំឲ្យគាត់រកបញ្ហានិងចម្លើយសម្រាប់ខ្លួនគាត់ដោយការពិភាក្សាមួយចំនួនសម្រាប់រយៈពេលដ៏យូរ។

ការពិភាក្សាទាំងអស់នេះជាវិធីសាស្ត្រដែលមិនត្រូវបានប្រើនៅក្នុងការប្រជុំទេ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការបង្រៀនពីមនុស្សទៅមនុស្ស។

គ) ទ្រង់បានបង្រៀនបែបគំរូនៃជីវិតរបស់ទ្រង់

សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត មូលហេតុដែលពួកសាវ័កទុកចិត្តការបង្រៀនរបស់ទ្រង់គឺបង្រៀនដោយ “ជីវិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់” ។ នៅពេលទ្រង់បង្រៀនពីការបម្រើ ទ្រង់ផ្ទាល់បានបង្ហាញពីគំរូនៃការបន្ទាប់ខ្លួន ដោយការលាងជើងឲ្យពួកគេ(សិស្ស)។ ហើយទ្រង់បានបង្រៀនថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំដែលជាព្រះអម្ចាស់និងជាគ្រូរបស់អ្នករាល់គ្នាបានលាងជើងរបស់អ្នកហើយអ្នកក៏ត្រូវលាងជើងឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ” (ឃ្លុំហាន ១៣:១៤)។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្រៀនដល់ហ្វូងមនុស្សទ្រង់បានបង្ហាញពីគំរូនៃការអធិស្ឋានដោយទៅកន្លែងស្ងាត់ហើយអធិស្ឋានដោយខ្លួនទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់គឺជាមិត្តរបស់មនុស្សដែលត្រូវបានបោះបង់ចោលនៅក្នុងសង្គម ហើយបានបង្ហាញពីសេចក្តីស្រឡាញ់ការគោរពប្រតិបត្តិនិងការបដិសេធខ្លួនឯងរហូតដល់ជ្រើសរើសយកការសុគត់នៅលើឈើឆ្កាង។ វិធីសាស្ត្រនៃការអប់រំរបស់ទ្រង់គឺជាអ្វីដែលទ្រង់បង្រៀនចេញពីវិញ្ញាណនិងបុគ្គលិកលក្ខណៈយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។ ខ្លឹមសារនិងការបង្រៀន នឹងការអប់រំរបស់ទ្រង់គឺជាជីវិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

ពេលព្រះយេស៊ូវស្ដីបន្ទោសពួកផារីស៊ីនិងពួកអារ៉ាម៉ៃដែលពួកគេបាននិយាយគ្នាតែមិនបានរក្សាពាក្យរបស់គេទ្រង់បានប្រាប់ថា
"ដូច្នេះ គ្រប់ទាំងសេចក្ដីណាដែលគេប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាកាន់តាម នោះចូរកាន់ ហើយប្រព្រឹត្តតាមចុះ ប៉ុន្តែ កុំឲ្យប្រព្រឹត្តតាមអំពើ
របស់គេឡើយ ដ្បិតគេគ្រាន់តែថា តែមិនធ្វើតាមទេ (ម៉ាថាយ ២៣: ៣)។

វិធីសាស្ត្រអប់រំសំខាន់មួយគឺការអប់រំតាមរយៈជីវិត។ និយាយម្យ៉ាងទៀត ជីវិតរបស់ទ្រង់គឺជាការបង្រៀន។ តាមរយៈការអនុវត្ត
នូវអ្វីដែលទ្រង់បានបង្រៀននិងបង្ហាញពីគំរូដែលទ្រង់បានបង្រៀនពួកសិស្សឲ្យធ្វើតាមគំរូរបស់ទ្រង់។

ដូចព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា "តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាចូរស្រឡាញ់ខ្លាំងស្រាប់របស់អ្នកហើយអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកដែល
បៀតបៀនអ្នករាល់គ្នា" (ម៉ាថាយ ៥:៤៤) ទ្រង់ផ្ទាល់បានអធិស្ឋានអោយពួកអ្នកដែលបានយកទ្រង់ព្យួរនៅលើឈើឆ្កាង។ «តែគេ
ស្រែកទទួតជាខ្លាំង ទាំងសូមឲ្យឆ្កាងទ្រង់វិញ ហើយសំរែករបស់ជនទាំងនោះ និងពួកសង្រ្គាម ក៏បានឈ្នះ។ (លូកា ២៣:២៣)
ការសុគតនិងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពីការបង្រៀនរបស់ទ្រង់មិនមែនជាពាក្យធម្មតាទេ។

ចំពោះការបង្រៀននឹងនៃសេចក្ដីអធិស្ឋាន ទ្រង់ផ្ទាល់បានអធិស្ឋានពេញមួយយប់។ សេចក្ដីស្រឡាញ់និងការបម្រើទ្រង់ផ្ទាល់មិន
បានបង្រៀនដល់ពួកសិស្សទេទ្រង់ផ្ទាល់បានលាងជើងនិងយកកន្សែងជូតឲ្យពួកគេ។ ទ្រង់គឺជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យបំផុត។ ទ្រង់បាន
បង្រៀនពីការអនុវត្តជាមួយនឹងអាកប្បកិរិយាឆ្មោះត្រង់របស់ទ្រង់។

វិធីសាស្ត្រអប់រំរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺមានភាពស្មុគស្មាញជាមួយអ្នកសិក្សា នឹងស្រឡាញ់ពួកគេជាមួយគំរូរបស់ទ្រង់។ អាហ្គាសស្ទ័ន
បាននិយាយថាគំនិតនៃក្ដីស្រឡាញ់បានបង្កជាអណ្តាតឡើងដល់អ្នកផ្សេងៗ ព្រះយេស៊ូវគឺជាគ្រូបង្រៀនដ៏អស់កល្បជាដាច់ខាត។ ការ
ពិតដែលថាពួកគេស្រឡាញ់គ្នាមិនមែនជាទំនាក់ទំនងស្របច្បាប់តឹងរឹងទេប៉ុន្តែគឺជាទំនាក់ទំនងរីករាយនិងរុងរឿង។ ទោះបីជា
ពួកសិស្សបានធ្វើឱ្យទ្រង់តែងតែខកចិត្តហើយធ្វើឱ្យទ្រង់វិនាសដល់សេចក្ដីជឿសេចក្ដីសង្ឃឹមនិងសេចក្ដីស្រឡាញ់ហើយពួកគេ
បានបរាជ័យដោយសារតែចិត្តនៃសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ព្រះយេស៊ូវពួកគេបានជំរាត់ឡើងដោយទំនាក់ទំនងនៃសេចក្ដីស្រឡា
ញ់។

សេចក្ដីស្រឡាញ់សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវតែងតែបំប្លាត់ចោលនូវការជំពប់ដួលរបស់គេ។ បន្ទាប់ពីថ្ងៃឆ្កាងនិងបុណ្យថ្ងៃទីហាសិប
ត្រូវបានឆ្លងកាត់ទីបំផុតពួកគេបានយល់ពីបេសកកម្មដ៏សំខាន់នៃការរំដោះ ដែលបានផ្លាស់ប្តូរទាំងស្រុងទៅនឹងបេសកកម្មជាក់
ស្តែងចំពោះពួកគេហើយបានធានានូវអត្ថន័យនៃជីវិតរបស់ពួកគេយ៉ាងជ្រាលជ្រៅហើយបានលះបង់ខ្លួនដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អ
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃផែនដី។

យ) បទបញ្ញត្តិនៃការអប់រំរបស់ទ្រង់ (ម៉ាថាយ ២៨: ១៩-២០) ការបង្កើតសិស្ស ព្រះយេស៊ូវគឺជាគ្រូលើអស់ទាំងគ្រូ។
"អ្នកហៅខ្ញុំថា" លោកគ្រូ "និង" ព្រះអម្ចាស់ "គឺត្រឹមត្រូវណាស់។ (យ៉ូហាន ១៣: ១៣) «ព្រះយេស៊ូវដែលបានហៅអង្គទ្រង់
ផ្ទាល់ថាជាគ្រូដ៏បូរ ដែលខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។

សំខាន់បំផុតការអប់រំរបស់ទ្រង់មានសិទ្ធិអំណាច។ ដូចម៉ាថាយបានសរសេរនៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់គាត់“ ពេលព្រះយេស៊ូបាន មានបន្ទូលរួចហើយហ្នឹងមនុស្សរៀងគ្នាសឹងការបង្រៀនរបស់ទ្រង់” (ម៉ាថាយ ៧:២៨) ។ ក្នុងចំណោមការបង្រៀនរបស់ព្រះ យេស៊ូពាក្យដែលថាមិនច្បាស់ដូចជា“ ប្រហែលជា” ឬ“ វាអាចជា” ឬ“ ខ្ញុំគិតថា” មិនដែលមានទេ។ ជានិច្ចកាលទ្រង់បានមាន បន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ដូចជាពាក្យថា“ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដ” ដែលមានន័យថាពាក្យរបស់ទ្រង់ចេញមកពីព្រះវរបិតា។ អត្ថ ន័យនៃការខុសប្លែកគ្នានៃអ្នកសរសេរ បានណែនាំថាពួកគេតែងតែប្រាប់ដូចដែលលោកម៉ូសេបាននិយាយថា“ លោកគ្រូបាន ប្រាប់ដូច្នេះ” “ ក្រិត្យវិន័យ ហើយនឹងពួកហោរាប្រាប់យើងពីការទាំងនេះ” ។ សៀវភៅមួយនេះអ្នកនិពន្ធមិនបានបង្ហាញពីឈ្មោះ និងទស្សនៈផ្ទាល់របស់គាត់ច្បាស់ទេនិយាយម្យ៉ាងទៀតសៀវភៅរបស់ពួកគេពឹងផ្អែកលើសៀវភៅខ្លះទៀតហើយប្រាប់តាមរយៈ មនុស្សផ្សេងទៀត។

នៅលើកទីមួយហ្នឹងមនុស្សបានលើចំអកនឹងមើលទ្រង់យ៉ាងគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើល គួរឱ្យគោរព ដោយសារតែអាកប្បកិរិយារបស់ទ្រង់ មានអំណាច នៅទីបំផុតពួកគេបានចាប់អារម្មណ៍។ ដោយសារតែសំដីរបស់ទ្រង់ចេញជាបទពិសោធន៍ពិត ហើយទ្រង់បានប្រាប់ នូវពាក្យពិតរបស់ទ្រង់ដែលពួកគេបានទទួលយកទ្រង់ជាគ្រូតែមួយគត់ ដែលអាចបង្រៀនអំពីព្រះដែលព្រះបានបញ្ជូនមកដោយ ផ្ទាល់។

ព្រះយេស៊ូមានចិត្តអត់ធ្មត់យ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបង្រៀនដល់អ្នកដែលត្រូវតែដឹង។ ហើយទ្រង់មិនបានបង្ខំពួកគេទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ចង់ឲ្យ ពួកគេមានទំនួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួន ព្រះយេស៊ូមិនបានប្រើអំណាច ឬអត្ថប្រយោជន៍ដោយគ្មានន័យទេ។ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានបង្រៀន ដល់ពួកសិស្សក្នុងរយៈពេលខ្លី ទ្រង់បានបញ្ជូនពួកគេទៅគ្រប់កន្លែង ពីព្រោះទ្រង់រំពឹងថាការបង្រៀនរបស់ទ្រង់ពិតជាមានប្រសិទ្ធិ តាមមែន។

[Epilogue]

សូមសរសើរដល់ព្រះអង្គម្ចាស់ សំរាប់ការដែលទ្រង់បានដឹកនាំវគ្គកិច្ចរបស់ CEMF, ODRES, CRFI និង CRPMLS ។ល។ ក្នុងសេចក្តីគំរូរំទុករបស់ព្រះសំរាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អ ១៤០០០តូមី ២៦ខេត្ត នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

នៅក្នុងលិខិត CRFI លើកទី ២ រួមមានអត្ថបទបន្តរបស់សាស្ត្រាចារ្យដូចគ្នានៃវិទ្យាស្ថាននេះ។ ជាពិសេសខ្ញុំសូមកោតសរសើរ ដល់លោក បណ្ឌិត ប៉ុល ហាន ចំពោះអត្ថបទដ៏មានតម្លៃរបស់គាត់អំពីការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងតម្កើរកិច្ចការ។ វានឹងធ្វើឱ្យ យើងបើកការផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្នុងវគ្គកិច្ចរបស់យើង។

ក៏ដូចជានិស្សនិស្សិតនៃអត្ថបទខ្លីរបស់លោកបណ្ឌិត ហាងរ៉ុកតឹម ដែលត្រលប់ទៅព្រះគម្ពីរជួយជំរុញស្មារតីដើម្បីផ្តោតអារម្មណ៍ លើបទគម្ពីរ។ ហើយលោកបណ្ឌិត ត្រេស អូ ធ្វើឱ្យយើងមានចក្ខុវិស័យខ្លះចំពោះទិសដៅអប់រំនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងសម្រាប់ ក្រុមជំនុំនៅកម្ពុជាដោយពិនិត្យមើលប្រវត្តិនៃការអប់រំរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ។ ហើយការបោះពុម្ពផ្សាយរបស់ខ្ញុំគឺជាទ្រឹស្តីនៃការស្តារ

ឡើងវិញនូវរូបនេះរបស់ព្រះនិងជំនឿ វាត្រូវបានបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំនៅកម្ពុជាដើម្បីផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈអំពីជំនឿរបស់ពួក
គេដែលធំឆ្លាក់ឡើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំរំពឹងថានឹងបានស្តាប់ការវាយតម្លៃរបស់អ្នកសម្រាប់ពង្រឹងការធានារបស់ខ្ញុំ។
ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ចង់ចែកចាយអត្ថបទល្អៗ របស់អ្នកទៅកាន់គ្រីស្ទបរិស័ទនាពេលបច្ចុប្បន្នខ្ញុំស្វាគមន៍សម្រាប់ព្រះវិហារកម្ពុ
ជា។

ជាពិសេសអស់រយៈពេល ២ ខែខ្ញុំសង្កេតឃើញថាវីដេអូរបស់យើងមានការល្បឿនលឿនជាច្រើន នឹងគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ចំពោះ
មេសកជនមានបញ្ហាជាបន្តបន្ទាប់ ហើយវាបានតំរាមតំបែងដល់បុគ្គលិកយើងយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងការអធិស្ឋានរបស់យើង
ព្រះបានប្រទានព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យថែមទៀតដល់យើង។ យើងពិតជាអរគុណព្រះចំពោះព្រះគុណរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំអធិស្ឋានថា
អ្នកដែលបានអានអត្ថបទនេះនឹងបានយល់ពីសេចក្តីពិតហើយពួកគេបានលះបង់ខ្លួនឯងចំពោះការផ្សាយដំណឹងល្អដែលជាម
ហាមសកកម្មរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។

០១ មីនា ២០២១

លោកបណ្ឌិត វ៉ាយយ៉ុងជុន ប្រធាន CRI។